

ÚRAD PRE VEREJNÉ OBSTARÁVANIE
predseda úradu
Ružová dolina 10, 821 09 Bratislava

Bratislava 01. 10. 2026
Číslo spisu: 13502-9000/2026

Predseda Úradu pre verejné obstarávanie, Ružová dolina 10, 821 09 Bratislava (ďalej len „druhostupňový správny orgán“) ako orgán príslušný na konanie podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) vo veci rozkladu zo dňa 29. 05. 2026, doručeného úradu dňa 03. 06. 2026, ktorý podal účastník konania **Správa ciest Košického samosprávneho kraja**, Ostrovského 1, 040 01 Košice, IČO: 35 555 777 (ďalej len „účastník konania“ alebo „verejný obstarávateľ“), právne zastúpený advokátskou kanceláriou doc. JUDr. Jozef Tekeli, PhD. & Associates, s.r.o., Hlavná 25, 040 01 Košice, IČO: 52 651 258, proti rozhodnutiu Úradu pre verejné obstarávanie (ďalej aj ako „prvostupňový správny orgán“ alebo „úrad“) č. **1908-3000/2026, 5097-3000/2025** zo dňa 19. 05. 2026,

r o z h o d o l

takto:

Rozhodnutie úradu č. 1908-3000/2026, 5097-3000/2025 zo dňa 19. 05. 2026, ktorým bola účastníkovi konania uložená **pokuta** vo výške **18 000 eur** (slovom osemnásťtisíc eur) za to, že naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 182 ods. 2 písm. q) zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 08. 03. 2022 tým, že účastník konania v rámci zadávania nadlimitnej zákazky na dodanie tovaru na predmet „**Prenájom dopravných prostriedkov a mechanizmov**“, vyhlásenej uverejnením oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania v Úradnom vestníku EÚ č. S 023/2022 zo dňa 28. 01. 2022 pod zn. 057071 a vo Vestníku verejného obstarávania č. 35/2022 zo dňa 03. 02. 2022 pod zn. 9692 – MST, postupoval v rozpore s § 10 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, a to:

1. **s princípom transparentnosti, ako aj s princípom rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie hospodárskych subjektov** tým, že v bode 4 článku X „Záverečné ustanovenia“ prílohy č. E.1 súťažných podkladov – Návrh zmluvy zverejnenej na profile účastníka konania v systéme ERANET dňa 18. 02. 2022, stanovil neurčitú a nejednoznačnú zmluvnú podmienku, ktorou stanovil, že budúci úspešný uchádzač ako prenajímateľ nebude počas doby nájmu oprávnený bez predchádzajúceho písomného súhlasu účastníka konania ako nájomcu vozidlo scudziť, poskytnúť ako predmet záložného práva ani inak zaťažovať právom tretej osoby, predstavujúcu zároveň priestor na svojvôľu v konaní účastníka konania vo vzťahu k udeleniu alebo neudeleniu súhlasu v zmysle bodu 4 článku X „Záverečné ustanovenia“ Návrhu zmluvy, ktorá ďalej mohla odradzujúco ovplyvniť účasť potenciálnych uchádzačov, ktorí by v prípade jej jednoznačnej a určitej formulácie boli spôsobilí zúčastniť sa postupu zadávania predmetnej nadlimitnej zákazky,
2. **s princípom transparentnosti, rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie hospodárskych subjektov**, a zároveň postupoval v rozpore s § 42 ods. 1 písm. b) zákona o verejnom obstarávaní tým, že v bode 2.4 Traktory – 29 ks a v časti bodu

Tento dokument má iba informatívny charakter. Nie je použiteľný pre právne účely.
Dokument je vytlačený z portálu Úradu pre verejné obstarávanie.

2.4 Prídavné zariadenia k traktorom prílohy č. B.1 súťažných podkladov – „Špecifikácia predmetu zákazky“ zverejnenej na profile účastníka konania v systéme ERANET dňa 03. 03. 2022, neopísal predmet zákazky dostatočne nestranne a neurčil technické požiadavky na zariadenie „Traktory“ a prídavné zariadenia „Snežná fréza predná na traktor“ a „Samonakladač posypovač na traktor“ tak, aby bol zabezpečený rovnaký prístup pre všetkých uchádzačov alebo záujemcov a zabezpečená čestná hospodárska súťaž, pričom takto zadefinovanou špecifikáciou uvedených zariadení zvýhodnil konkrétne zariadenia od konkrétnych výrobcov oproti iným zariadeniam na trhu, ktoré by tiež mohli byť vyhovujúce z hľadiska dosiahnutia obstarávaného cieľa, keďže sa predmetného verejného obstarávania nemohli zúčastniť záujemcovia, resp. uchádzači, ktorí vedeli ponúknuť zariadenia od iných výrobcov spĺňajúce požadovaný cieľ obstarávania,

prícom tieto **porušenia mohli mať vplyv** na výsledok verejného obstarávania,

mením

podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku **v časti výroku o výške uloženej pokuty**, a to tak, že účastníkovi konania sa ukladá **pokuta** v celkovej výške **9 500** eur (slovom deväťtisícpäťstov eur) za to, že naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 182 ods. 2 písm. q) č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 08. 03. 2022 tým, že účastník konania v rámci zadávania nadlimitnej zákazky na dodanie tovaru na predmet „**Prenájom dopravných prostriedkov a mechanizmov**“, vyhlásenej uverejnením oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania v Úradnom vestníku EÚ č. S 023/2022 zo dňa 28. 01. 2022 pod zn. 057071 a vo Vestníku verejného obstarávania č. 35/2022 zo dňa 03. 02. 2022 pod zn. 9692 – MST, postupoval v rozpore s § 10 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, a to:

1. **s princípom transparentnosti, ako aj s princípom rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie hospodárskych subjektov** tým, že v bode 4 článku X „Záverečné ustanovenia“ prílohy č. E.1 súťažných podkladov – Návrh zmluvy zverejnenej na profile účastníka konania v systéme ERANET dňa 18. 02. 2022, stanovil neurčitú a nejednoznačnú zmluvnú podmienku, ktorou stanovil, že budúci úspešný uchádzač ako prenajímateľ nebude počas doby nájmu oprávnený bez predchádzajúceho písomného súhlasu účastníka konania ako nájomcu vozidlo scudziť, poskytnúť ako predmet záložného práva ani inak zaťažiť právom tretej osoby, predstavujúcu zároveň priestor na svojvôľu v konaní účastníka konania vo vzťahu k udeleniu alebo neudeleniu súhlasu v zmysle bodu 4 článku X „Záverečné ustanovenia“ Návrhu zmluvy, ktorá ďalej mohla odradzujúco ovplyvniť účasť potenciálnych uchádzačov, ktorí by v prípade jej jednoznačnej a určitej formulácie boli spôsobilí zúčastniť sa postupu zadávania predmetnej nadlimitnej zákazky,
2. **s princípom transparentnosti, rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie hospodárskych subjektov**, a zároveň postupoval v rozpore s § 42 ods. 1 písm. b) zákona o verejnom obstarávaní tým, že v bode 2.4 Traktory – 29 ks a v časti bodu 2.4 Prídavné zariadenia k traktorom prílohy č. B.1 súťažných podkladov – „Špecifikácia predmetu zákazky“ zverejnenej na profile účastníka konania v systéme ERANET dňa 03. 03. 2022, neopísal predmet zákazky dostatočne nestranne a neurčil technické požiadavky na zariadenie „Traktory“ a prídavné zariadenia „Snežná fréza predná na traktor“ a „Samonakladač posypovač na traktor“ tak, aby bol zabezpečený rovnaký prístup pre všetkých uchádzačov alebo záujemcov a zabezpečená čestná hospodárska súťaž, pričom takto

zadefinovanou špecifikáciou uvedených zariadení zvýhodnil konkrétne zariadenia od konkrétnych výrobcov oproti iným zariadeniam na trhu, ktoré by tiež mohli byť vyhovujúce z hľadiska dosiahnutia obstarávaného cieľa, keďže sa predmetného verejného obstarávania nemohli zúčastniť záujemcovia, resp. uchádzači, ktorí vedeli ponúknuť zariadenia od iných výrobcov spĺňajúce požadovaný cieľ obstarávania,

pričom tieto **porušenia mohli mať vplyv** na výsledok verejného obstarávania.

Vo zvyšnej časti rozklad účastníka konania zo dňa 29. 05. 2026 podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku **zamietam** a rozhodnutie úradu č. 1908-3000/2026, 5097-3000/2025 zo dňa 19. 05. 2026 **potvrdzujem**.

Účastník konania je povinný uloženú pokutu zaplatiť v lehote **do 15 dní** odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet prvostupňového správneho orgánu číslo **IBAN: SK10 8180 0000 0070 0006 2713**, vedeného v Štátnej pokladnici s uvedením identifikačného variabilného symbolu **1908300026** a konštantného symbolu **0558**.

O d ô v o d n e n i e

1. Účastník konania podal proti rozhodnutiu úradu č. 1908-3000/2026, 5097-3000/2025 zo dňa 19. 05. 2026 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) rozklad podľa § 61 správneho poriadku v zákonom stanovenej lehote na správnom orgáne, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Napadnuté rozhodnutie

2. Úrad vo výroku napadnutého rozhodnutia uložil účastníkovi konania pokutu vo výške 18 000 eur podľa § 182 ods. 2 písm. q) zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní v znení účinnom do 08. 03. 2022 (ďalej len „zákon o verejnom obstarávaní“) za to, že účastník konania v rámci zadávania nadlimitnej zákazky na dodanie tovaru na predmet „Prenájom dopravných prostriedkov a mechanizmov“, vyhlásenej uverejnením oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania v Úradnom vestníku EÚ č. S 023/2022 zo dňa 28. 01. 2022 pod zn. 057071 a vo Vestníku verejného obstarávania č. 35/2022 zo dňa 03. 02. 2022 pod zn. 9692 – MST, postupoval v rozpore s § 10 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, a to:
 1. s **princípom transparentnosti**, ako aj s **princípom rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie hospodárskych subjektov** tým, že v bode 4 článku X „Záverečné ustanovenia“ prílohy č. E.1 súťažných podkladov – Návrh zmluvy zverejnenej na profile účastníka konania v systéme ERANET dňa 18. 02. 2022, stanovil neurčitú a nejednoznačnú zmluvnú podmienku, ktorou stanovil, že budúci úspešný uchádzač ako prenajímateľ nebude počas doby nájmu oprávnený bez predchádzajúceho písomného súhlasu účastníka konania ako nájomcu vozidlo scudziť, poskytnúť ako predmet záložného práva ani inak zaťažiť právom tretej osoby, predstavujúcu zároveň priestor na svojvôľu v konaní účastníka konania vo vzťahu k udeleniu alebo neudeleniu súhlasu v zmysle bodu 4 článku X „Záverečné ustanovenia“ Návrhu zmluvy, ktorá ďalej mohla odradzujúco ovplyvniť účasť potenciálnych uchádzačov, ktorí by v prípade jej jednoznačnej a určitej formulácie boli spôsobilí zúčastniť sa postupu zadávania predmetnej nadlimitnej zákazky (ďalej aj ako „**porušenie č. 1**“),
 2. s **princípom transparentnosti, rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie hospodárskych subjektov**, a zároveň postupoval **v rozpore s § 42 ods. 1 písm. b) zákona o verejnom obstarávaní** tým, že v bode 2.4 Traktory – 29 ks a v časti bodu 2.4 Prídavné zariadenia k traktorom prílohy č. B.1 súťažných podkladov – „Špecifikácia predmetu zákazky“ zverejnenej na profile účastníka konania v systéme

ERANET dňa 03. 03. 2022, neopísal predmet zákazky dostatočne nestranne a neurčil technické požiadavky na zariadenie „Traktory“ a prídavné zariadenia „Snežná fréza predná na traktor“ a „Samonakladací posypovač na traktor“ tak, aby bol zabezpečený rovnaký prístup pre všetkých uchádzačov alebo záujemcov a zabezpečená čestná hospodárska súťaž, pričom takto zadefinovanou špecifikáciou uvedených zariadení zvýhodnil konkrétne zariadenia od konkrétnych výrobcov oproti iným zariadeniam na trhu, ktoré by tiež mohli byť vyhovujúce z hľadiska dosiahnutia obstarávaného cieľa, keďže sa predmetného verejného obstarávania nemohli zúčastniť záujemcovia, resp. uchádzači, ktorí vedeli ponúknuť zariadenia od iných výrobcov spĺňajúce požadovaný cieľ obstarávania (ďalej aj ako „**porušenie č. 2**“),

príčom tieto **porušenia mohli mať vplyv** na výsledok verejného obstarávania.

3. Prvostupňový správny orgán v napadnutom rozhodnutí vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 40 ods. 1 správneho poriadku, podľa ktorého ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol príslušný orgán, je správny orgán takým rozhodnutím viazaný; inak si správny orgán môže o takejto otázke urobiť úsudok alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania, ako aj na odbornú literatúru k tejto problematike¹, a zároveň s poukazom na názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý uviedol v rozhodnutí sp. zn. 2M Cdo 10/2013 zo dňa 27. 05. 2014 (bod 61 napadnutého rozhodnutia), uviedol, že vzhľadom na to, že účastník konania svoju argumentáciu v správnom konaní v značnej miere postavil na tom, že rozhodnutie úradu v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného podrobil detailnej kritike, s odkazom na § 40 ods. 1 správneho poriadku, sa pridŕžiava záverov proklamovaných v rozhodnutí v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného. V tejto súvislosti prvostupňový správny orgán poukázal na to, že so závermi tohto konania sa stotožnil aj predseda úradu, keď na základe podnetu účastníka konania neidentifikoval dôvody na zmenu právoplatného rozhodnutia úradu podľa § 177 zákona o verejnom obstarávaní. V nadväznosti na uvedené prvostupňový správny orgán uviedol, že v tomto správnom konaní posudzoval, či zistené porušenia zákona o verejnom obstarávaní naplňajú skutkovú podstatu prejednávaného správneho deliktu.
4. **V súvislosti s porušením č. 1** prvostupňový správny orgán v napadnutom rozhodnutí poukázal na to, že účastník konania v **Návrhu zmluvy** stanovil **podmienku**, podľa ktorej budúci prenajímateľ nebol oprávnený bez predchádzajúceho písomného súhlasu účastníka konania vozidlo scudziť, poskytnúť ako predmet záložného práva ani ho inak zaťažovať právom tretej osoby (ďalej aj ako „zmluvná podmienka“), pričom však zároveň nestanovil žiadne objektívne podmienky ani kritériá, na základe ktorých by bol takýto súhlas udeľovaný alebo zamietaný.
5. V nadväznosti na takto stanovenú zmluvnú podmienku prvostupňový správny orgán zdôraznil, že verejní obstarávatelia sú oprávnení určovať obsah zmluvných podmienok, avšak tieto musia byť formulované v súlade s princípmi verejného obstarávania, najmä princípom transparentnosti, rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie hospodárskych subjektov, pričom poukázal na to, že v tomto prípade absencia vopred určených a preveriteľných pravidiel pre udelenie súhlasu vytvárala priestor pre nepredvídateľné a svojvoľné rozhodovanie účastníka konania, nakoľko ani z dokumentácie verejného obstarávania nebolo možné identifikovať okolnosti, za ktorých by uchádzač mohol oprávnene očakávať udelenie predmetného súhlasu. Prvostupňový správny orgán v tejto súvislosti zdôraznil, že len jasne, jednoznačne a objektívne stanovené podmienky sú spôsobilé eliminovať riziko svojvôle verejného obstarávateľa a zabezpečiť predvídateľnosť jeho postupu vo vzťahu ku všetkým hospodárskym subjektom.

¹ POTÁŠCH, Peter, HAŠANOVÁ, Janka, VALLOVÁ, Jana, MILUČKÝ, Jozef, MEDŽOVÁ, Daniela. § 40 [Predbežné otázky]. In: POTÁŠCH, Peter, HAŠANOVÁ, Janka, VALLOVÁ, Jana, MILUČKÝ, Jozef, MEDŽOVÁ, Daniela. Správny poriadok. 3. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 345–346.

6. V súvislosti s takto stanovenou zmluvnou podmienkou mal prvostupňový správny orgán za to, že predmetná zmluvná podmienka mala zároveň významný finančný aspekt, keďže možnosť založiť obstarávané vozidlá alebo ich inak použiť na zabezpečenie financovania predstavuje kľúčovú skutočnosť, ktorej obmedzenie môže predstavovať ohrozenie finančnej stability potenciálneho uchádzača, disponibilného kapitálu a možnosti jeho získania pre potreby zabezpečenia predmetu plnenia. Prvostupňový správny orgán uviedol, že neistota spojená s udelením alebo neudelením súhlasu – verejný obstarávateľ sa mohol svojvoľne rozhodnúť, kedy a voči akému subjektu takýto súhlas udelí alebo neudelí, mohla odradiť od účasti záujemcov/uchádzačov, ktorí síce boli spôsobilí poskytnúť predmet zákazky riadne a včas, avšak v tom čase fyzicky nedisponovali dostatočnou hodnotou finančných prostriedkov, pričom tie by vedeli získať prostredníctvom iného subjektu. Podľa prvostupňového správneho orgánu existenciu možného obmedzenia hospodárskej súťaže predmetnou zmluvou podmienkou v tomto prípade podporovala aj skutočnosť, že súťažné podklady si prostredníctvom informačného systému stiahlo 7 záujemcov, no ponuku predložili iba 2 uchádzači.
7. V súvislosti s argumentáciu účastníka konania, že predmetná zmluvná podmienka nebola predmetom žiadostí o vysvetlenie ani revízných postupov od záujemcov/uchádzačov, prvostupňový správny orgán uviedol, že neuplatnenie predmetných inštitútov automaticky nezakladá zákonnosť takto stanovenej zmluvnej podmienky, nakoľko ich nevyužitie samo osebe nepreukazuje súlad postupu so zákonom o verejnom obstarávaní. V tejto súvislosti prvostupňový správny orgán poukázal na to, že absencia otázok alebo námietok môže naopak signalizovať situáciu, keď potenciálny záujemca po oboznámení sa s podmienkami stratil záujem o účasť v súťaži a rozhodol sa do verejného obstarávania vôbec nezapojiť.
8. Vo vzťahu k **princípu transparentnosti** prvostupňový správny orgán s poukazom aj na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S/138/2014 zo dňa 02. 02. 2017 (bod 81 napadnutého rozhodnutia) a rozsudku Správneho súdu v Bratislave sp. zn. BA-1S/159/2019 zo dňa 30. 10. 2025 (bod 83 napadnutého rozhodnutia) uviedol, že verejné obstarávanie musí byť prehľadné, predvídateľné a preskúmateľné a úkony verejného obstarávateľa nesmú vytvárať pochybnosti o dôvodoch jeho rozhodovania ani umožňovať neobmedzený priestor pre subjektívny prístup, pričom predmetná podmienka tieto požiadavky nespĺňala. Podľa úradu účastník konania stanovením si predmetnej zmluvnej podmienky bez stanovenia konkrétnych objektívnych skutočností, resp. podmienok, ktoré budú mať vplyv na udelenie/neudelenie súhlasu účastníka konania, postupoval v rozpore s princípom transparentnosti z dôvodu, že takto stanovená zmluvná podmienka predstavuje ľubovôľu v konaní účastníka konania. Z pohľadu **princípu rovnakého zaobchádzania a zákazu diskriminácie** prvostupňový správny orgán dospel k záveru, že predmetná zmluvná podmienka – neistota v udelení alebo neudelení súhlasu verejným obstarávateľom – mohla výrazným spôsobom obmedziť dostupné možnosti zabezpečenia dostatku finančných prostriedkov na riadne poskytnutie predmetu zákazky, bez nutnej aktuálnej disponibility finančnými prostriedkami, najmä u hospodárskych subjektov využívajúcich štandardné zabezpečovacie inštitúty formou poskytnutia vozidla ako predmet záložného práva alebo iného zaťaženia vozidla právom tretej osoby, čím mohla obmedziť ich možnosti účasti v tomto verejnom obstarávaní. V nadväznosti na uvedené prvostupňový správny orgán uviedol, že posúdenie zmluvnej podmienky v predmetnom prípade nepredstavuje zásah do autonómie verejného obstarávateľa pri stanovovaní zmluvných podmienok, ale kontrolu jej súladu s pravidlami a princípmi verejného obstarávania, pričom poukázal na to, že stanovené zmluvné podmienky nesmú narúšať hospodársku súťaž a rovnako nemôžu byť stanovené v rozpore s princípmi verejného obstarávania. V tejto súvislosti prvostupňový správny orgán dal do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžf/39/2014 zo dňa 27. 01. 2015 (bod 88 napadnutého

rozhodnutia), ako aj rozsudok Nejvyššího správního soudu ČR sp. zn.: 9 Afs 21/2013 (bod 89 napadnutého rozhodnutia).

9. Za nedôvodný prvostupňový správny orgán označil aj poukaz účastníka konania na rozhodnutie úradu č. 5767-6000/2019-OD zo dňa 24. 04. 2019, ako aj na inštitút opcie, pričom v súvislosti s predmetným rozhodnutím úradu uviedol, že posudzovaný prípad bol skutkovo odlišný a nezakladal porovnateľnú situáciu, nakoľko tam stanovená zmluvná podmienka nemala osobitný odradzujúci účinok (bod 91 napadnutého rozhodnutia) a v súvislosti s opciou poukázal na to, že opciou sa predlžuje zmluva za podmienok plnenia vopred jasne stanovených, t. j. predlžuje sa prípadná doba plnenia, pričom v prípade účastníka konania tomu tak nebolo. Prvostupňový správny orgán odmietol aj tvrdenie účastníka konania, že predmetná zmluvná podmienka sa mala uplatniť až po uzavretí zmluvy, a preto nemohla mať vplyv na výsledok verejného obstarávania, a v tejto súvislosti uviedol, že každý uchádzač vyhodnocuje prípadné zmluvné riziká už pri príprave svojej ponuky a rozhodovaní o účasti vo verejnom obstarávaní.
10. Na základe vyššie uvedeného mal prvostupňový správny orgán za to, že predmetná **zmluvná podmienka bola v rozpore s princípom transparentnosti, neurčitá, nejednoznačná a poskytovala účastníkovi konania neprimerane široký priestor na rozhodovanie bez vopred určených pravidiel vytvárajúc mu priestor na svojvôľu v konaní vo vzťahu k udeleniu alebo neudeleniu súhlasu**. Zároveň takto stanovená zmluvná podmienka **v rozpore s princípom rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie mohla odradiť potenciálnych uchádzačov, ktorí by v prípade jej jednoznačnej a určitej formulácie boli spôsobilí zúčastniť sa postupu zadávania predmetnej nadlimitnej zákazky**, pričom toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania, a toto konanie účastníka konania zároveň naplnilo znaky skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 182 ods. 2 písm. q) zákona o verejnom obstarávaní.
11. **V súvislosti s porušením č. 2** prvostupňový správny orgán v napadnutom rozhodnutí poukázal na to, že hoci je stanovenie technických parametrov predmetu zákazky vo výlučnej kompetencii verejného obstarávateľa, tento je povinný formulovať opis predmetu zákazky v súlade s ustanovením § 42 ods. 1 písm. b) zákona o verejnom obstarávaní a s princípmi verejného obstarávania, pričom predmet zákazky musí byť vymedzený jednoznačne, úplne, nestranne a spôsobom zabezpečujúcim hospodársku súťaž.
12. Prvostupňový správny orgán pri posudzovaní technických požiadaviek vychádzal z odborného stanoviska č. 9/2024, ktoré potvrdilo, že požiadavky na traktory, snežné frézy a samonakladacie posypovače boli definované tak, že ich nedokázali splniť viacerí výrobcovia na relevantnom trhu. Z odborného stanoviska vyplynulo, že kombinácia požadovaných parametrov zodpovedala konkrétnym výrobkom konkrétnych výrobcov, a to: traktor VALTRA N154E, snežnej fréze EPOKE 3330, samonakladaciemu posypovaču EPOKE TSL 16. Odborné stanovisko zároveň identifikovalo existenciu viacerých zariadení od iných výrobcov, ktoré boli schopné naplniť účel použitia a funkčnosť, avšak nespĺňali niektoré z požadovaných parametrov v rozsahu minimálnych odchýlok.
13. Prvostupňový správny orgán v napadnutom rozhodnutí s poukazom na § 42 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní zdôraznil, že účastník konania je povinný definovať predmet zákazky spôsobom umožňujúcim predloženie rôznych technických riešení, ktoré vedú k dosiahnutiu požadovaného účelu, pričom technická špecifikácia nesmie zvyhodňovať konkrétnych výrobcov ani vytvárať prekážky účasti hospodárskych subjektov schopných zabezpečiť požadované plnenie.
14. Vychádzajúc zo záverov vyplývajúcich z predmetného z odborného stanoviska mal prvostupňový správny orgán mal za to, že účastník konania nastavením technických

požiadaviek na zariadenia „Traktory“ a prídavné zariadenia „Snežná fréza predná na traktor“ a „Samonakladací posypovač na traktor“ vylúčil možnosť účasti tých uchádzačov, ktorí boli schopní dodať požadovaný tovar od iných výrobcov, a to napriek tomu, že týmto tovarom, a to aj napriek odchylnym parametrom, mohli dosiahnuť sledovaný účel účastníka konania.

15. Na základe uvedeného prvostupňový správny orgán dospel k záveru, že účastník konania pri stanovení opisu predmetu zákazky, konkrétne pri traktoroch, snežných frézach predných na traktor a samonakladacích posypovačoch na traktor, postupoval v rozpore s § 42 ods. 1 písm. b) zákona o verejnom obstarávaní tým, že vo vzťahu k týmto tovarom v súťažných podkladoch uviedol nie nestranný opis predmetu zákazky.
16. Prvostupňový správny orgán poukazujúc na princípy verejného obstarávania, ako aj na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 123/11-136 zo dňa 20. 03. 2013 a na rozhodnutia úradu č. 16060-6000/2023/6 zo dňa 29. 04. 2024, č. 10841-6000/2020-OD zo dňa 24. 11. 2020 a č. 10187-6000/2021-OD zo dňa 16. 11. 2021 konštatoval porušenie princípu transparentnosti, princípu rovnakého zaobchádzania a princípu nediskriminácie hospodárskych subjektov podľa § 10 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, a mal za to, že spôsob definovania technických parametrov mohol viesť k neoprávnenému zvýhodneniu určitého okruhu dodávateľov týchto značiek. V tejto súvislosti prvostupňový správny orgán zdôraznil, že technické špecifikácie majú vytvárať podmienky pre čo najširšiu hospodársku súťaž a nesmú predstavovať neodôvodnené bariéry pre potenciálnych uchádzačov, pričom v opačnom prípade dochádza k obmedzeniu hospodárskej súťaže už vo fáze nastavenia podmienok verejného obstarávania. Prvostupňový správny orgán osobitne zdôraznil, že technická špecifikácia kopírovala alebo sa neprimerane približovala jedinečným vlastnostiam konkrétnych modelov zariadení, pričom mal za to, že takýto postup vytváral konkurenčnú výhodu pre dodávateľov predmetných výrobkov, zatiaľ čo ostatné hospodárské subjekty, ktoré by chceli ponúknuť funkčne ekvivalentné riešenia od iných výrobcov, ktoré by tiež splnili účel zákazky, boli diskriminovaní – museli by pristúpiť k nákladným a časovo náročným úpravám svojich zariadení (customizácia) alebo by boli zo súťaže *a priori* vylúčení pre nesplnenie formálnych, často marginálnych parametrov.
17. Prvostupňový správny orgán mal zároveň za to, že účastník konania hodnoverne nepreukázal objektívne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu práve takto špecificky nastavených parametrov, a zároveň ani nebolo účastníkom konania preukázané, že ich požadovanie bolo nevyhnutné pre plnenie funkcie predmetu zákazky.
18. K argumentácii účastníka konania, že predmet zákazky spočíval v poskytovaní služby formou nájmu alebo operatívneho leasingu, prvostupňový správny orgán uviedol, že rozhodujúcim aspektom zostáva technická špecifikácia obstarávaného tovaru, ktorý tvorí súčasť a nevyhnutnú zložku samotného poskytnutia plnenia, pričom skutočnosť, či ide o kúpu, lízing alebo nájom zariadenia, nemá vplyv na povinnosť formulovať technické požiadavky nestranne a nediskriminačne.
19. Prvostupňový správny orgán odmietol aj námietku týkajúcu sa údajnej analógie s obstarávaním softvérových licencií, pričom v tejto súvislosti uviedol, že v prípade softvéru môže byť požiadavka na konkrétny produkt konkrétneho výrobcu odôvodnená nevyhnutnou technickou kompatibilitou a previazanosťou s existujúcou infraštruktúrou verejného obstarávateľa, zatiaľ čo pri traktoroch a jeho príslušenstve účastník konania nepreukázal existenciu obdobného objektívneho dôvodu. Podľa úradu v prípade traktorov a komunálnej techniky účastník konania vylúčil súťaž na úrovni výrobcov, pričom skutočnosť, že o zákazku môžu súťažiť viacerí „prenajímatelia“ (sprostredkovatelia), tento nedostatok nezhojuje, nakoľko všetci sprostredkovatelia sú nútení ponúkať produkt toho istého výrobcu, čím je eliminovaný tlak na zníženie vstupnej ceny tovaru, a teda aj celkovej ceny nájmu.

20. Vo vzťahu k dodatočne predloženej komunikácii s viacerými výrobcami prvostupňový správny orgán konštatoval, že predložené odpovede boli predložené ako nezáväzné, pričom nepreukazovali, že by predložené výrobky skutočne spĺňali všetky požadované parametre, pričom poukázal aj na to, že žiaden z oslovených subjektov nepredložil ponuku do predmetného verejného obstarávania. Ďalej prvostupňový správny orgán k uvedenému uviedol, že predložená komunikácia nepreukázala existenciu iných zariadení spĺňajúcich všetky požadované technické parametre, práve naopak, z viacerých odpovedí vyplynulo, že navrhované výrobky sa od požadovaných parametrov minimálne odchyľovali, a to v rozmerových alebo hmotnostných ukazovateľoch. V kontexte uvedeného prvostupňový správny orgán preto nepovažoval predloženú e-mailovú komunikáciu za dôkaz spôsobilý vyvrátiť závery odborného stanoviska.
21. K námietke časového odstupu prvostupňový správny orgán uviedol, že trh s poľnohospodárskou a komunálnou technikou sa vyznačuje dlhými výrobnými cyklami a stabilitou modelových radov, pričom účastník konania nepredložil žiadny relevantný dôkaz, ktorý by preukázal, že v rozhodnom čase existoval na trhu iný sériovo vyrábaný produkt spĺňajúci kumulatívne všetky technické požiadavky.
22. K námietkam účastníka konania smerujúcim proti odbornému stanovisku č. 9/2024 prvostupňový správny orgán uviedol, že predmetné stanovisko predstavuje dostatočný a relevantný odborný podklad, pričom účastník konania napriek prerušeniu konania za účelom zabezpečenia vlastného znaleckého posudku žiadny protidôkaz nepredložil, na základe čoho mal prvostupňový správny orgán za to, že podklady pre rozhodnutie v správnom konaní sú dostatočné na ustálenie skutkového stavu a na preukázanie naplnenia znakov skutkovej podstatnej posudzovaného správneho deliktu. K námietke časového odstupu úrad uviedol, že účastník konania sa obmedzil len na hypotetické spochybňovanie aktuálnosti dát bez predloženia relevantného dôkazu (napr. technickej dokumentácie iného modelu dostupného v čase vyhlásenia súťaže) preukazujúceho, že v rozhodnom čase existoval na trhu iný produkt spĺňajúci požadované parametre. Prvostupňový správny orgán zdôraznil v tejto súvislosti, že dôkazné bremeno vyvrátiť zistenia znalkyne bolo na účastníkovi konania.
23. Prvostupňový správny orgán označil za nedôvodnú aj argumentáciu účastníka konania v súvislosti s dopytovaním výrobcov na možnosť individuálnej výroby v rámci prieskumu trhu. Podľa prvostupňového správneho orgánu by požiadavka na dodatočnú „customizáciu“ predstavovala pre iných výrobcov a dodávateľov neprimeranú ekonomickú a časovú záťaž, čím by boli oproti zvýhodnenému výrobcovi znevýhodnení. Prvostupňový správny orgán zdôraznil, že zmyslom verejného obstarávania je súťaž existujúcich, štandardných technických riešení, pričom ak by hospodárske subjekty museli pristupovať k individuálnej konštrukčnej úprave svojich výrobkov (customizácii), zatiaľ čo jeden konkrétny výrobca spĺňa sériovo požiadavky účastníka konania, ide o ukážkový príklad skrytej diskriminácie.
24. Na základe uvedeného prvostupňový správny orgán dospel k záveru, že účastník konania technickou špecifikáciou vo vzťahu k zariadeniam „Traktory“ a prídavné zariadenia „Snežná fréza predná na traktor“ a „Samonakladací posypovač na traktor“ vytvoril neoprávnené prekážky hospodárskej súťaže a zvýhodnil konkrétnych výrobcov na úkor iných hospodárskych subjektov schopných dosiahnuť rovnaký účel plnenia.
25. Vychádzajúc z uvedeného mal prvostupňový správny orgán za to, že účastník konania postupoval v rozpore s § 10 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, a to **s princípom transparentnosti, princípom rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie hospodárskych subjektov, a zároveň postupoval v rozpore s § 42 ods. 1 písm. b) zákona o verejnom obstarávaní**, keď vo vzťahu k zariadeniam „Traktory“ a prídavné zariadenia „Snežná fréza predná na traktor“ a „Samonakladací posypovač na traktor“ vytvoril prostredníctvom

„Špecifikácie predmetu zákazky“ neoprávnené prekážky hospodárskej súťaže a **zvýhodnil konkrétnych výrobcov na úkor iných hospodárskych subjektov schopných dosiahnuť rovnaký účel plnenia**, pričom tieto porušenia mohli mať vplyv na výsledok verejného obstarávania. Prvostupňový správny orgán mal zároveň za to, že toto konanie účastníka konania naplnilo znaky skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 182 ods. 2 písm. q) zákona o verejnom obstarávaní.

26. **V súvislosti s namietanou nezákonnosťou začatia správneho konania** prvostupňový správny orgán poukázal na to, že § 182 ods. 6 zákona o verejnom obstarávaní upravuje výlučne maximálne lehoty, v ktorých je možné začať správne konanie o správnom delikte, a nestanovuje povinnosť viazať začatie konania na právoplatnosť rozhodnutia vydaného v inom konaní (v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného), ako tvrdí účastník konania. V tejto súvislosti prvostupňový správny orgán poukázal aj na rozhodovaciu prax (napr. rozhodnutie predsedu úradu č. 17723-9000/2023 zo dňa 26. 02. 2024), podľa ktorej je pre začatie správneho konania postačujúce, aby sa úrad relevantným spôsobom dozvedel o skutkových okolnostiach nasvedčujúcich porušeniu zákona v rozsahu umožňujúcom dôvodné predpokladanie spáchania správneho deliktu. Začatie konania preto nie je podmienené existenciou právoplatného rozhodnutia v súvisiacom kontrolnom konaní. Prvostupňový správny orgán konštatoval, že v predmetnej veci začal správne konanie z vlastného podnetu dňa 14. 02. 2025, teda v rámci zákonom ustanovenej objektívnej trojročnej lehoty. Vychádzajúc z uvedeného prvostupňový správny orgán konštatoval, že námietka účastníka konania o predčasnom a nezákonnom začatí správneho konania nie je dôvodná.
27. **V časti týkajúcej sa sankcie** prvostupňový správny orgán uviedol, že zodpovednosť za správny delikt je objektívna, čo znamená, že sa neposudzuje zavinenie, ale samotný rozpor konania so zákonom. Ďalej uviedol, že účastník konania naplnil znaky skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 182 ods. 2 písm. q) zákona o verejnom obstarávaní. Prvostupňový správny orgán v rozhodnutí uviedol, že pri určení výšky pokuty zohľadnil v súlade s § 182 ods. 5 zákona o verejnom obstarávaní v znení účinnom od 01. 08. 2024 povahu pochybení, ich závažnosť, spôsob a následky porušenia zákona o verejnom obstarávaní, ich vplyv na výsledok verejného obstarávania, status účastníka konania, jeho finančnú situáciu, typ zákazky z hľadiska finančných limitov (v predmetnom prípade išlo o nadlimitnú zákazku s pomerne vysokou hodnotou plnenia vo výške 29 813 523,36 eur s DPH, ktorá má väčší dopad na verejné financie a pri ktorej stúpa záujem na kontrole vynakladania verejných prostriedkov), okolnosť, že účastník konania sa dopustil správneho deliktu, ktorý bol spáchaný dvomi samostatnými konaniami, ktoré sa premietli do dvoch porušení zákona o verejnom obstarávaní, ako aj skutočnosť, že sa uvedených porušení účastník konania dopustil prvýkrát. Vzhľadom na uvedené sa prvostupňový správny orgán rozhodol uložiť pokutu za predmetný správny delikt **vo výške 18 000 eur – vo výške približujúcej sa polovici sadzby za predmetný správny delikt**, aby táto spĺňala **represívny účel** a nebola neprimerane mierna vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom, ako aj **výchovný účel** a motivovala účastníka konania dodržiavať povinnosti vyplývajúce mu zo zákona o verejnom obstarávaní a odrádzala ho od ich potenciálneho opakovaného porušenia.

Rozklad podaný účastníkom konania

28. Účastník konania podal rozklad, v úvode ktorého namieta **nezákonnosť začatia správneho konania**, a to konkrétne, že správne konanie o uložení pokuty bolo začaté v čase, keď ešte nebolo právoplatne skončené konanie o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy. V tejto súvislosti účastník konania poukazuje na to, že prvostupňový správny orgán začal správne konanie dňa 14. 02. 2025, pričom rozhodnutie v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy bolo vydané až 08. 07. 2025 a právoplatnosť nadobudlo 10. 07. 2025. Účastník konania má za to, že na predmetnú vec sa vzťahuje právna úprava účinná

do 30. 03. 2022, a to na základe prechodných ustanovení § 187h zákona o verejnom obstarávaní a táto právna úprava výslovne stanovuje, že ak sa úrad o porušení tohto zákona dozvie v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy, konanie o uložení pokuty možno začať do jedného roka odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia úradu. Z predmetných ustanovení podľa účastníka konania jednoznačne vyplýva, že právoplatné skončenie konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy predstavovalo nevyhnutný procesný predpoklad pre začatie správneho konania a keďže táto podmienka v čase začatia správneho konania nebola splnená, správny orgán nemal zákonné oprávnenie správne konanie začať. Účastník konania v tejto súvislosti poukazuje na to, že z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že úrad po začatí konania opakovane žiadal o predĺženie lehôt na vydanie rozhodnutia z dôvodu prebiehajúceho konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy, čím podľa účastníka konania fakticky potvrdil, že v čase začatia správneho konania ešte nedisponoval právoplatným výsledkom, z ktorého vyvodzoval správneliktnú zodpovednosť. Podľa účastníka konania úrad mohol konanie o uložení pokuty začať najskôr po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy a keďže tak urobil podstatne skôr, konanie bolo podľa jeho názoru začaté predčasne a v rozpore so zákonom.

29. Účastník konania zároveň poukazuje na to, že totožnú námietku uplatnil už v priebehu správneho konania, pričom uvádza, že prvostupňový správny orgán sa s ňou nevysporiadal zákonným a presvedčivým spôsobom, ale založil svoje závery na formalistickom výklade procesných ustanovení zákona o verejnom obstarávaní.
30. Účastník konania má za to, že nezákonne začaté správne konanie nemôže viesť k vydaniu zákonného rozhodnutia vo veci samej, a teda už samotná existencia tejto procesnej vady podľa neho spôsobuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia ako celku a predstavuje dôvod na jeho zrušenie.
31. Účastník konania ďalej v rozklade namieta, že **napadnuté rozhodnutie obsahuje nesprávne a nezákonné poučenie**, podľa ktorého predmetné rozhodnutie nemožno preskúmať súdom. V tejto súvislosti účastník konania uvádza, že takýto záver nemá oporu v platnej právnej úprave a je v rozpore so Správnym súdnym poriadkom aj s ústavne garantovaným právom na súdnu ochranu. Účastník konania má za to, že rozhodnutie o uložení pokuty predstavuje individuálny správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým bola účastníkovi konania uložená konkrétna povinnosť a keďže priamo zasahuje do jeho právneho postavenia a zakladá mu povinnosť zaplatiť pokutu vo výške 18 000 eur, ide podľa účastníka konania o rozhodnutie, ktoré zo svojej povahy podlieha súdnemu preskúmaniu v správnom súdnictve. V nadväznosti na uvedené účastník konania považuje poučenie o nemožnosti súdneho preskúmania za vecne nesprávne a nezákonné, keďže neoprávnene popiera existenciu súdnej ochrany voči rozhodnutiu správneho orgánu.
32. **V súvislosti s porušením č. 1** účastník konania v podanom rozklade uvádza, že prvostupňový správny orgán nesprávne vyhodnotil zmluvnú podmienku, podľa ktorej prenajímateľ nemohol bez predchádzajúceho súhlasu nájomcu scudziť prenajímané vozidlá, zriaďiť k nim záložné právo alebo ich inak právne zaťažiť. Účastník konania v súvislosti s takto stanovenou zmluvnou podmienkou zastáva názor, že táto podmienka nepredstavovala porušenie princípov verejného obstarávania, ale bola legitímnym nástrojom ochrany účastníka konania pri dlhodobom prenájme techniky určenej na výkon činností vo verejnom záujme. Účastník konania má za to, že prvostupňový správny orgán posudzoval predmetné zmluvné ustanovenie izolovane a bez zohľadnenia jeho účelu, ekonomického a právneho významu a povahy obstarávanej zákazky, pričom poukazuje na to, že predmetná podmienka mala zabezpečiť kontinuitu užívania mechanizmov a jeho ochranu pred situáciami, ktoré by mohli negatívne ovplyvniť plnenie zmluvy počas jej trvania. Podľa účastníka konania ak by počas trvania nájomného

vzťahu došlo bez vedomia a súhlasu nájomcu k prevodu vlastníckeho práva k mechanizmom, k ich zaťaženiu záložným právom alebo k inému právnomu obmedzeniu, mohlo by to zásadným spôsobom ohroziť stabilitu zmluvného vzťahu, ako aj schopnosť účastníka konania zabezpečovať plnenie svojich zákonných úloh. Takéto obmedzenia sú podľa účastníka konania štandardnou súčasťou dlhodobých nájomných a leasingových vzťahov a nemožno ich automaticky považovať za diskriminačné alebo netransparentné.

33. Účastník konania ďalej tvrdí, že prvostupňový správny orgán založil svoje závery výlučne na hypotetických úvahách o možnej svojvôli verejného obstarávateľa a možnom odradzujúcom účinku sporného ustanovenia, pričom nepreukázal existenciu jediného konkrétneho skutkového zistenia, ktoré by takéto závery potvrdzovalo. Účastník konania má za to, že samotná existencia požiadavky predchádzajúceho súhlasu ešte neznamená svojvoľné rozhodovanie a v tejto súvislosti uvádza, že každý výkon práv a povinností verejného obstarávateľa podlieha požiadavke zákonnosti, proporcionality a zákazu zneužitia práva, a teda aj prípadné rozhodovanie o udelení alebo neudelení súhlasu by muselo byť vykonávané v súlade so všeobecnými princípmi právneho štátu a nemohlo by byť arbitrárne.
34. Ďalej účastník konania v súvislosti s porušením č. 1 poukazuje na to, že počas celého verejného obstarávania nebola predmetná podmienka spochybnená ani namietaná žiadnym hospodárskym subjektom. Skutočnosť, že v súvislosti s predmetnou zmluvnou podmienkou nebola podaná žiadna žiadosť o vysvetlenie, žiadosť o nápravu, námietka ani iný revízny prostriedok, podľa účastníka konania významne oslabuje tvrdenie prvostupňového správneho orgánu o odradzujúcom alebo diskriminačnom účinku takto stanovenej podmienky a naopak nasvedčuje tomu, že hospodárske subjekty pôsobiace na relevantnom trhu ju nevnímali ako prekážku účasti vo verejnom obstarávaní.
35. V tejto súvislosti účastník konania poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Sžf 47/2010, ktorý výslovne uviedol, že ak záujemca nepodal žiadosť o nápravu proti podmienkam uvedeným v súťažných podkladoch, treba vychádzať z premisy, že podmienky obstarávania boli stanovené zákonne, a na princíp *vigilantibus iura scripta sunt*, podľa ktorého ochrana prináleží tým, ktorí svoje práva aktívne uplatňujú.
36. Ak teda žiadny potenciálny záujemca nevyužil zákonné prostriedky ochrany proti predmetnej podmienke, podľa účastníka konania to potvrdzuje, že samotný trh nevnímal zmluvnú podmienku ako diskriminačnú, neurčitú alebo neprimeranú, na základe čoho správny orgán podľa účastníka konania nemôže bez ďalšieho vyvodzovať existenciu narušenia hospodárskej súťaže len na základe vlastných domnienok.
37. Podľa účastníka konania takýto záver zostáva výlučne v rovine hypotetických a ničím nepodložených úvah prvostupňového správneho orgánu, ktoré nezodpovedajú požiadavkám kladeným na preukázanie správneho deliktu v správnom trestaní. Účastník konania má za to, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je preto založené výlučne na špekulatívnej konštrukcii typu „mohol existovať subjekt, ktorý sa mohol nezapojiť“, čo však pre účely správneho trestania nepostačuje. Účastník konania má za to, že prvostupňový správny orgán v napadnutom rozhodnutí zotrváva výlučne v rovine abstraktných úvah a formalistického výkladu princípov verejného obstarávania bez toho, aby svoje závery podložil konkrétnymi skutkovými zisteniami o reálnom narušení hospodárskej súťaže alebo diskriminácii hospodárskych subjektov.
38. Účastník konania zároveň nesúhlasí s výkladom prvostupňového správneho orgánu, podľa ktorého musí byť každá zmluvná podmienka absolútne neutrálna voči všetkým obchodným modelom hospodárskych subjektov, pričom zdôrazňuje, že verejný obstarávateľ má právo definovať svoje legitímne potreby a nastaviť zmluvné podmienky tak, aby zabezpečil riadne, stabilné a bezpečné plnenie zákazky. Účastník konania má za to, že obmedzenie nakladania

s predmetom nájmu bolo primerané, vecne odôvodnené a úzko súviselo s potrebou ochrany verejného záujmu pri zabezpečovaní správy a údržby ciest. Účastník konania má za to, že s ohľadom na povahu predmetu zákazky bol oprávnený požadovať zmluvné garancie smerujúce k zachovaniu stability právneho režimu predmetu nájmu počas trvania zmluvného vzťahu. V tejto súvislosti účastník konania namieta, že prvostupňový správny orgán neaplikoval zásadu proporcionality a vôbec neposudzoval, či predmetná podmienka sledovala legitímny cieľ a či bola vzhľadom na predmet zákazky primeraná.

39. Účastník konania ďalej namieta, že prvostupňový správny orgán v napadnutom rozhodnutí vôbec neidentifikoval, ktorý konkrétny okruh hospodárskych subjektov mal byť predmetnou podmienkou diskriminovaný, akým spôsobom malo dôjsť k ich znevýhodneniu a prečo by takéto znevýhodnenie malo byť objektívne neopodstatnené.
40. V nadväznosti na uvedené účastník konania uvádza, že prvostupňový správny orgán nesprávne stotožnil akýkoľvek potenciálny vplyv zmluvnej podmienky na obchodné rozhodovanie hospodárskych subjektov s porušením princípu zákazu diskriminácie, pričom zdôrazňuje, že za diskriminačné možno považovať len také podmienky, ktoré sú objektívne neodôvodnené, neprimerané alebo bezdôvodne zvýhodňujú určitý okruh subjektov. Účastník konania má za to, že samotná skutočnosť, že určitá podmienka môže byť pre niektorých podnikateľov menej výhodná alebo menej komfortná, ešte neznamená porušenie princípov verejného obstarávania.
41. Účastník konania zároveň zdôrazňuje, že predmetná podmienka bola formulovaná všeobecne a vzťahovala sa rovnakým spôsobom na všetkých potenciálnych uchádzačov. Nezvýhodňovala konkrétneho dodávateľa, výrobcu, značku ani spôsob financovania, pričom všetky hospodárske subjekty mali rovnaké možnosti uchádzať sa o zákazku za identických podmienok. Zároveň sledovala legitímny cieľ ochrany kontinuity poskytovania služieb vo verejnom záujme a stability právneho režimu prenajatých mechanizmov počas trvania zmluvného vzťahu.
42. V tejto súvislosti účastník konania poukazuje aj na to, že aj z judikatúry SD EÚ vyplýva, že pokiaľ sú všetci potenciálni uchádzači vystavení rovnakým podmienkam a rovnakej miere neistoty, nemožno hovoriť o zvýhodnení alebo znevýhodnení niektorého z nich. Účastník konania v tejto súvislosti uvádza, že veľmi podobná je aj situácia, keď verejní obstarávatelia označia v súťažných podkladoch objem plnenia nie exaktne, ale prostredníctvom stanovenia maximálnych a minimálnych limitov objemov plnenia. Podľa účastníka konania aj v takejto situácii sú záujemcovia vystavení rovnakej miere neistoty v tom, aký bude výsledný objem plnenia, pričom podľa neho zákon o verejnom obstarávaní pripúšťa aj možnosť neistoty na strane záujemcov, pričom pokiaľ je táto rovnaká pre všetkých záujemcov, nie je to zvýhodňujúce alebo znevýhodňujúce. Na základe uvedeného má účastník konania za to, že princíp rovnakého zaobchádzania a zákazu diskriminácie nemôže byť vykladaný bezbreho, ale z tohto princípu vyplýva, že všetkým uchádzačom musí byť poskytnutá rovnaká možnosť zostavenia ponuky a musia sa posudzovať za rovnakých podmienok, pričom súťažné pravidlá musia byť prehľadné a vopred známe.
43. Účastník konania namieta, že prvostupňový správny orgán založil svoje závery výlučne na hypotetických úvahách o možnom odradzujúcom účinku spornej zmluvnej podmienky, pričom nepredložil žiadny dôkaz o jej skutočnom vplyve na hospodársku súťaž. Zároveň účastník konania zdôrazňuje, že predmetná zmluvná podmienka bola vecne odôvodnená a primeraná sledovanému cieľu, ktorým bolo zabezpečiť stabilitu nájomného vzťahu a chrániť verejného obstarávateľa pred zásahmi tretích osôb do právneho režimu prenajatých mechanizmov počas trvania zmluvy. Účastník konania má za to, že podmienka bola formulovaná jasne, zrozumiteľne a jednoznačne určovala, ktoré právne úkony môže prenajímateľ vykonať len so súhlasom nájomcu a samotná skutočnosť, že zmluva neupravovala

všetky možné dôvody pre udelenie alebo neudelenie súhlasu, podľa účastníka konania nespôsobuje jej neurčitosť ani netransparentnosť.

44. Účastník konania má za to, že v súvislosti s porušením č. 1 je napadnuté rozhodnutie založené na nedostatočne zistenom skutkovom stave, abstraktných úvahách a nesprávnom právnom posúdení veci, v dôsledku čoho nie sú splnené zákonné podmienky na vyvodenie zodpovednosti za správny delikt podľa § 182 ods. 2 písm. q) zákona o verejnom obstarávaní.
45. **V súvislosti s porušením č. 2** účastník konania v podanom rozklade uvádza, že prvostupňový správny orgán dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom, keď bez dostatočného skutkového podkladu konštatoval diskriminačný charakter technickej špecifikácie predmetu zákazky. Účastník konania má za to, že napadnuté rozhodnutie vychádza z formalistického posúdenia jednotlivých technických parametrov bez toho, aby zohľadnil účel obstarávania, prevádzkové potreby účastníka konania a reálne podmienky relevantného trhu.
46. Účastník konania zdôrazňuje, že okruh subjektov, ktoré mali v predmetnom verejnom obstarávaní medzi sebou súťažiť, netvorili výrobcovia mechanizmov, ale hospodárske subjekty zabezpečujúce ich prenájom – prenajímatelia/leasingové spoločnosti. V nadväznosti na uvedené preto podľa účastníka konania nemožno za rozhodujúce považovať počet výrobcov schopných dodať konkrétny typ zariadenia, ale existenciu dostatočného konkurenčného prostredia medzi subjektmi schopnými zabezpečiť požadované plnenie. Podľa účastníka konania sa prvostupňový správny orgán odchýlil od vlastnej rozhodovacej praxe, podľa ktorej ak je zabezpečený počet súťažiteľov, ktorí súťažia o dodanie hoci konkrétneho produktu, je zabezpečená dostatočná hospodárska súťaž (napr. pri obstarávaní softvérových licencií), bez toho, aby takýto odklon presvedčivo odôvodnil.
47. Účastník konania v rozklade argumentuje, že ak verejný obstarávateľ obstaráva špecializované mechanizmy určené na zabezpečovanie zimnej údržby ciest a výkon činností vo verejnom záujme, je oprávnený požadovať konkrétne technické vlastnosti, ktoré považuje za potrebné z hľadiska spoľahlivosti, kompatibility, bezpečnosti a prevádzkovej efektívnosti, pričom uvádza, že zákon o verejnom obstarávaní pritom verejnému obstarávateľovi neukladá povinnosť definovať technické požiadavky v najširšej možnej miere alebo rezignovať na svoje legitímne technické potreby len preto, aby vyhovoval čo najväčšiemu počtu výrobcov. Podľa účastníka konania zákon o verejnom obstarávaní neukladá verejnému obstarávateľovi povinnosť formulovať technické požiadavky v čo najširšom rozsahu alebo rezignovať na svoje legitímne technické potreby s cieľom zabezpečiť účasť čo najväčšieho počtu výrobcov.
48. Účastník konania ďalej namieta, že prvostupňový správny orgán založil svoje závery na odbornom stanovisku, z ktorého podľa účastníka konania vyplýva existencia viacerých výrobcov a technických riešení, ktoré spĺňajú požadovaný účel a funkčnosť obstarávaných mechanizmov, pričom identifikované rozdiely spočívajú len v menších technických odchýlkach. Účastník konania namieta, že prvostupňový správny orgán nevysvetlil, prečo práve tieto čiastkové odchýlky považoval za natoľko významné, aby odôvodňovali záver o narušení hospodárskej súťaže alebo diskriminačnom charaktere technickej špecifikácie a prečo nebol oprávnený vyžadovať konkrétne technické parametre zodpovedajúce jeho prevádzkovým potrebám. Rovnako podľa neho absentuje úvaha o tom, ktoré konkrétne technické požiadavky mali byť neprimerané alebo bez objektívneho vzťahu k predmetu zákazky.
49. V súvislosti s odborným stanoviskom ďalej v rozklade účastník konania namieta nedostatočné zistenie skutkového stavu, keďže úrad nepreskúmal a nemal za ustálený okruh dostupných výrobkov spĺňajúcich požadované parametre v čase vyhlásenia súťaže, ale spoliehal sa na to, že v priebehu dvoch rokov (obdobie od vyhlásenia súťaže po vypracovanie odborného stanoviska) určite neprišlo k takej zmene ponúkaných výrobkov, ktorá by bola relevantná. Ďalším nedostatkom odborného stanoviska bolo podľa názoru účastníka konania, že bolo

založené prevažne na informáciách získaných z internetových zdrojov bez komplexného prieskumu trhu (kontaktovanie výrobcov alebo predajcov ohľadom možnosti individuálnej výroby s konkretizovanou konfiguráciou) v období relevantnom pre vyhlásenie verejného obstarávania. Podľa účastníka konania prvostupňový správny orgán preto nepreukázal, že skutočne poznal rozsah technických riešení dostupných na trhu v čase vyhlásenia zákazky.

50. Účastník konania ďalej poukázal na to, že počas verejného obstarávania nebola technická špecifikácia spochybnená žiadnym hospodárskym subjektom, pričom nebola podaná žiadna žiadosť o vysvetlenie, žiadosť o nápravu ani námietka smerujúca proti technickým požiadavkám. V nadväznosti na uvedené má účastník konania za to, že ide o významný indikatívny prvok svedčiaci o tom, že relevantný trh nevnímal nastavené technické požiadavky ako diskriminačné alebo neprimerané, a teda prvostupňový správny orgán podľa neho nemôže existenciu diskriminačného účinku konštruovať výlučne na základe vlastných hypotetických úvah.
51. Ďalej účastník konania namieta, že prvostupňový správny orgán sa pri posudzovaní technickej špecifikácie nedostatočne vysporiadal so skutočnosťou, že súťažné podklady výslovne umožňovali predloženie ekvivalentných riešení a v tejto súvislosti poukazuje na to, že tým vytvoril priestor pre predloženie alternatívnych technických riešení a nevymedzil predmet zákazky spôsobom, ktorý by automaticky smeroval k jedinému výrobcovi alebo produktu. Napriek tomu prvostupňový správny orgán podľa názoru účastníka konania existenciu ekvivalentov zohľadnil iba formálne a nepreukázal, že by technická špecifikácia viedla k reálnemu zvýhodneniu konkrétneho výrobcu alebo k narušeniu hospodárskej súťaže.
52. Účastník konania zároveň zdôrazňuje, že zákon o verejnom obstarávaní neukladá verejnému obstarávateľovi povinnosť formulovať technické požiadavky v najširšom možnom rozsahu. Verejný obstarávateľ je oprávnený definovať technické parametre zodpovedajúce jeho objektívnym prevádzkovým potrebám, najmä ak ide o špecializované mechanizmy určené na výkon správy a údržby ciest. Samotná skutočnosť, že určitá kombinácia technických parametrov viac vyhovuje niektorým výrobcom ako iným, ešte podľa neho neznamená existenciu diskriminácie. Rozhodujúce je, či sú požiadavky vecne odôvodnené a či neboli stanovené svojvoľne alebo účelovo s cieľom obmedziť hospodársku súťaž.
53. Podľa účastníka konania prvostupňový správny orgán nepreukázal, že by jednotlivé technické parametre boli neopodstatnené, neprimerané alebo bez súvislosti s predmetom zákazky. Prvostupňový správny orgán podľa účastníka konania svoje závery založil prevažne na abstraktnej úvahe, že určitá kombinácia technických požiadaviek sa približuje konkrétnym výrobkom na trhu, bez toho, aby skúmal ich technické a prevádzkové opodstatnenie. Takýto prístup podľa účastníka konania nerešpektuje podstatu technickej špecifikácie, ktorej účelom je zabezpečiť, aby obstarávané zariadenia spĺňali konkrétne funkčné a prevádzkové požiadavky verejného obstarávateľa.
54. Účastník konania ďalej poukazuje na to, že v správnom konaní predložil dokumentáciu, ktorá preukazuje, že viacerí výrobcovia a dodávatelia pôsobiaci na relevantnom trhu potvrdili schopnosť zabezpečiť dodanie zariadení zodpovedajúcich požadovanému účelu obstarávania, a teda účastník konania má za to, že uvedené preukazuje, že technickú špecifikáciu nebolo možné spájať výlučne s jediným výrobcom alebo jediným technickým riešením, čím sa podľa neho spochybňuje základný predpoklad prvostupňového správneho orgánu o diskriminačnom nastavení technických požiadaviek.
55. V súvislosti s vyššie uvedeným účastník konania poukazuje aj na skutočnosť, že voči technickej špecifikácii nebol počas verejného obstarávania uplatnený žiadny revízny prostriedok zo strany hospodárskych subjektov. Účastník konania zároveň uvádza, že prvostupňový správny orgán nepreukázal ani možný vplyv technických požiadaviek na výsledok verejného obstarávania

a má za to, že v napadnutom rozhodnutí absentujú konkrétne skutkové zistenia prvostupňového správneho orgánu, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že odlišné nastavenie technických parametrov mohlo viesť k účasti ďalších uchádzačov alebo k inému výsledku súťaže. Podľa účastníka konania bol prvostupňový správny orgán povinný konkrétnym spôsobom preukázať existenciu potenciálneho zásahu do súťažného prostredia a jeho možný dopad na výsledok verejného obstarávania. Rovnako má účastník konania za to, že ak prvostupňový správny orgán tvrdí, že určitá kombinácia technických požiadaviek bola neopodstatnená alebo zvýhodňovala konkrétne riešenie, musí spoľahlivo preukázať, že tieto parametre neboli objektívne potrebné vzhľadom na účel obstarávania.

56. Podľa názoru účastníka konania prvostupňový správny orgán zároveň abstrahoval od legitímneho oprávnenia a povinnosti verejného obstarávateľa definovať predmet zákazky dostatočne jasne, určito a transparentne prostredníctvom konkrétnych technických, prevádzkových a výkonnostných parametrov, ktoré požaduje. V tejto súvislosti účastník konania uvádza, že detailná technická špecifikácia predstavuje nástroj zabezpečujúci transparentnosť, objektívnosť a porovnateľnosť ponúk, pričom mu nemožno vytýkať, že požadované technické parametre formuloval určito a presne. Účastník konania má za to, že detailnejšie technické vymedzenie predmetu zákazky pritom slúži na elimináciu svojvôle pri vyhodnocovaní ponúk a na zabezpečenie toho, aby všetky hospodárske subjekty poznali vopred jednoznačné, objektívne a porovnateľné požiadavky verejného obstarávateľa.
57. V súvislosti s porušením č. 2 účastník konania zastáva názor, že prvostupňový správny orgán nepreukázal objektívne neopodstatnené zvýhodnenie konkrétneho výrobcu ani reálne obmedzenie hospodárskej súťaže. Pri posudzovaní technickej špecifikácie abstrahoval od prevádzkových a technických potrieb verejného obstarávateľa a svoje závery založil na formálnom porovnaní technických parametrov bez preukázania ich diskriminačného účinku. Podľa účastníka konania prvostupňový správny orgán opomenul, že obstarával funkčne previazaný súbor mechanizmov určených na zabezpečenie zimnej a cestnej údržby v konkrétnych geografických, klimatických a prevádzkových podmienkach Košického samosprávneho kraja, pričom je podľa neho opodstatnené, že požaduje kompatibilitu zariadení, určitý výkonový štandard, technickú spoľahlivosť a prevádzkovú unifikáciu techniky. Prvostupňový správny orgán sa tak podľa názoru účastníka konania vôbec nezaoberal otázkou, či jednotlivé parametre mali racionálne technické a prevádzkové opodstatnenie. Za týchto okolností podľa účastníka konania neboli splnené zákonné podmienky na vyvodenie zodpovednosti za správny delikt a napadnuté rozhodnutie považuje za rozhodnutie založené na nedostatočne zistenom skutkovom stave a na právnych záveroch, ktoré nemajú dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní, a preto nemôžu zakladať zodpovednosť za správny delikt podľa § 182 ods. 2 písm. q) zákona o verejnom obstarávaní.
58. **V súvislosti s udelenou sankciou** účastník konania namieta, že výrok o uloženej pokute vychádza zo skutkových a právnych záverov, ktoré neboli v konaní spoľahlivo preukázané, prvostupňový správny orgán nevychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu, pričom existujúce skutkové a právne pochybnosti neodstránil a v odôvodnení rozhodnutia sa s nimi náležite nevysporiadal.
59. Prvostupňový správny orgán podľa účastníka konania založil rozhodnutie o sankcii predovšetkým na vlastných úvahách o možnom diskriminačnom a netransparentnom účinku vytýkaných podmienok, avšak bez toho, aby preukázal ich reálny dopad na hospodársku súťaž alebo výsledok verejného obstarávania.
60. Účastník konania poukazuje na to, že v priebehu správneho konania aktívne predkladal dôkazy a odborné podklady spochybňujúce závery prvostupňového správneho orgánu, vrátane vyjadrení výrobcov a dodávateľov potvrdzujúcich existenciu alternatívnych riešení, pričom

prvostupňový správny orgán sa však s týmito dôkazmi vysporiadal len formálne alebo ich význam bez dostatočného odôvodnenia bagatelizoval. Súčasne nebolo podľa účastníka konania preukázané, že by postupoval účelovo alebo s úmyslom zvýhodniť konkrétny hospodársky subjekt, pričom uvádza, že nastavenie technických a zmluvných podmienok vychádzalo z jeho reálnych prevádzkových potrieb pri zabezpečovaní výkonu verejných úloh. Taktiež podľa účastníka konania prvostupňový správny orgán nepreukázal negatívne dôsledky údajného porušenia, zistenia o vzniku škody, nevhodnom nakladaní s verejnými financiami alebo inom negatívnom dôsledku na verejné obstarávanie.

61. Za týchto okolností účastník konania zastáva názor, že prvostupňový správny orgán neunesol dôkazné bremeno pri preukazovaní skutkových a právnych predpokladov pre uloženie sankcie, pričom existujúce pochybnosti vyhodnotil výlučne v jeho neprospech, čo nie je podľa neho v súlade so zásadami správneho trestania, princípom proporcionality a požiadavkou riadneho zistenia skutkového stavu veci.
62. V závere rozkladu účastník konania navrhuje, aby v konaní o rozklade prvostupňový správny orgán v rámci autoremedúry podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že konanie zastaví alebo v prípade, že tak neurobí a postúpi vec, aby druhostupňový správny orgán príslušný rozhodovať o rozklade napádané rozhodnutie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie.

Právny rámec

63. Podľa § 2 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní informácie potrebné na vypracovanie ponuky, návrhu alebo na preukázanie splnenia podmienok účasti sú informácie uvedené v dokumentoch potrebných na vypracovanie ponúk, návrhu alebo na preukázanie splnenia podmienok účasti vo verejnom obstarávaní.
64. Podľa § 2 ods. 3 zákona o verejnom obstarávaní dokumenty potrebné na vypracovanie ponuky, návrhu alebo na preukázanie splnenia podmienok účasti sú najmä oznámenie o vyhlásení verejného obstarávania, oznámenie použité ako výzva na súťaž, oznámenie o koncesii, oznámenie o vyhlásení súťaže návrhov, výzva na predkladanie ponúk, súťažné podklady, súťažné podmienky, informatívny dokument, koncesná dokumentácia a iná sprievodná dokumentácia.
65. Podľa § 10 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní verejný obstarávateľ a obstarávateľ sú povinní pri zadávaní zákaziek, koncesií a pri súťaži návrhov postupovať podľa tohto zákona.
66. Podľa § 10 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní verejný obstarávateľ a obstarávateľ musia dodržať princíp rovnakého zaobchádzania, princíp nediskriminácie hospodárskych subjektov, princíp transparentnosti, princíp proporcionality a princíp hospodárnosti a efektívnosti.
67. Podľa § 42 ods. 1 písm. b) zákona o verejnom obstarávaní súťažné podklady sú písomné, grafické alebo iné podklady obsahujúce podrobné vymedzenie predmetu zákazky. V súťažných podkladoch verejný obstarávateľ a obstarávateľ uvedú všetky okolnosti, ktoré budú dôležité na plnenie zmluvy a na vypracovanie ponuky. Opis predmetu zákazky môže odkazovať aj na osobitný postup alebo metódu výroby alebo poskytovania požadovaných tovarov, stavebných prác alebo služieb, ako aj na osobitný postup inej fázy ich životného cyklu, a to aj vtedy, ak tieto faktory netvoria súčasť ich hmotnej podstaty, musia však súvisieť s predmetom zákazky a byť primerané jej hodnote a cieľom. Predmet zákazky musí verejný obstarávateľ a obstarávateľ opísať jednoznačne, úplne a nestranne na základe technických požiadaviek podľa prílohy č. 3. Technické požiadavky musia byť určené tak, aby bol zabezpečený rovnaký prístup pre všetkých uchádzačov alebo záujemcov a zabezpečená hospodárska súťaž.

68. Podľa § 182 ods. 2 písm. q) zákona o verejnom obstarávaní úrad uloží verejnému obstarávateľovi alebo obstarávateľovi pokutu od 500 eur do 30 000 eur, ak v postupe verejného obstarávania porušil pravidlá ustanovené týmto zákonom okrem správnych deliktov podľa odseku 1 a písmen a) až p) a toto porušenie mohlo mať alebo malo vplyv na výsledok verejného obstarávania.
69. Podľa § 182 ods. 5 zákona o verejnom obstarávaní v znení účinnom od 01. 08. 2024 pri ukladaní pokuty podľa odsekov 1 až 4 úrad prihliada najmä na povahu, závažnosť, spôsob a následky porušenia povinnosti ako aj na to, či už bola účastníkovi konania v minulosti uložená pokuta za ten istý správny delikt. Ak sa verejný obstarávateľ alebo obstarávateľ v jednom verejnom obstarávaní dopustí viacerých správnych deliktov, ktoré sú prejednávané v jednom konaní, úrad uloží pokutu len za ten správny delikt, za ktorý možno uložiť najvyššiu pokutu; tým nie je dotknuté uloženie pokuty podľa odseku 2 písm. b) až d), g) a i). Uloženie pokuty za správny delikt v konkrétnom verejnom obstarávaní nebráni uloženiu pokuty tomu istému verejnému obstarávateľovi alebo obstarávateľovi za správny delikt v inom verejnom obstarávaní.
70. Podľa § 182 ods. 6 zákona o verejnom obstarávaní konanie o uložení pokuty možno začať do jedného roka odo dňa, keď sa úrad dozvedel o porušení zákona, najneskôr do troch rokov odo dňa, keď k porušeniu došlo. Konanie o uložení pokuty za porušenie zákona, o ktorom sa úrad dozvie v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy, možno začať do jedného roka odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia úradu.
71. Podľa § 182 ods. 9 zákona o verejnom obstarávaní v znení účinnom od 01. 08. 2024 ak sa konanie o uložení pokuty začína za správny delikt podľa odseku 1 alebo odseku 2, úrad pred vydaním rozhodnutia oznámi účastníkovi konania výšku pokuty, ktorú mu zamýšľa uložiť, a informáciu o tom, že ak v lehote do piatich pracovných dní od doručenia tohto oznámenia účastník konania oznámi úradu, že s porušeniami zákona, ktoré sú predmetom konania, súhlasí v plnom rozsahu, pokuta, ktorá by bola inak verejnému obstarávateľovi alebo obstarávateľovi uložená, sa zníži o 50 %. Ak účastník konania v lehote podľa prvej vety písomne oznámi úradu, že v plnom rozsahu, bezpodmienečne a neodvolateľne súhlasí s porušeniami zákona, ktoré sú predmetom konania, a zároveň v plnom rozsahu, bezpodmienečne a neodvolateľne súhlasí s tým, že sa dopustil prejednávaných správnych deliktov, uloží úrad v rozhodnutí pokutu zníženú o 50 %. Proti rozhodnutiu o uložení pokuty zníženej o 50 % nemožno podať opravný prostriedok. Rozhodnutie o uložení pokuty zníženej o 50 % nie je preskúmateľné súdom.

Zistenia a právne posúdenie druhostupňového správneho orgánu

72. Druhostupňový správny orgán na úvod uvádza, že napadnuté rozhodnutie bolo účastníkovi konania doručené dňa 23. 05. 2026 elektronicky prostredníctvom Ústredného portálu verejnej správy. Následne bolo dňa 03. 06. 2026 úradu elektronicky doručené podanie účastníka konania zo dňa 29. 05. 2026 označené ako „Rozklad voči rozhodnutiu“.
73. Keďže prvostupňový správny orgán neidentifikoval skutočnosti, ktoré by odôvodňovali rozhodnúť o veci v rámci autoremedúry podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku, v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku postúpil rozklad na rozhodnutie druhostupňovému správnomu orgánu.
74. Druhostupňový správny orgán pri rozhodovaní o podanom rozklade skúmal a posudzoval najmä nasledovný spisový materiál: (i) napadnuté prvostupňové rozhodnutie spolu so súvisiacim spisovým materiálom a (ii) rozklad účastníka konania, (iii) administratívny spis z konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzatvorení zmluvy, ktorého výsledkom je rozhodnutie č. 13550-6000/2023-12 zo dňa 08. 07. 2025.
75. Druhostupňový správny orgán po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, predloženého spisového materiálu, ako aj vyjadrenia k podanému rozkladu, v nadväznosti na skutočnosti

uvedené účastníkom konania v podanom rozklade, dospel v tomto konaní k nasledovným zisteniam.

76. Účastník konania je verejným obstarávateľom podľa § 7 ods. 1 písm. d) zákona o verejnom obstarávaní.
77. Z oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania, konkrétne z bodu II.1.1) „Názov“ vyplýva, že predmetom zákazky je „**Prenájom dopravných prostriedkov a mechanizmov**“.
78. V predmetnom verejnom obstarávaní boli predložené dve ponuky, pričom po vyhodnotení ponúk a vyhodnotení splnenia podmienok účasti nebol vylúčený žiaden uchádzač.
79. Na základe stanoveného kritéria na vyhodnotenie ponúk, a to najnižšia cena v eur bez DPH účastník konania vyhodnotil ako úspešného uchádzača spoločnosť Tempus - Trans s.r.o., Rastislavova 110, 040 01 Košice, IČO: 31712380 (ďalej len „Tempus – Trans s.r.o.“ alebo „úspešný uchádzač“), ktorého návrh na plnenie kritéria na vyhodnotenie ponúk bol vo výške 24 844 602,80 eur bez DPH, t. j. 29 813 523,36 eur s DPH.
80. Účastník konania následne uzavrel s úspešným uchádzačom Zmluvu o prenájme dopravných prostriedkov a mechanizmov č. 16/2022 zo dňa 06. 05. 2022 (ďalej len „zmluva“).
81. Verejné obstarávanie bolo predmetom konania úradu o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy. Výsledkom uvedeného konania je rozhodnutie úradu č. [13550-6000/2023](#) zo dňa 08. 07. 2025. Účastník konania (toho času ako kontrolovaný) podal voči predmetnému rozhodnutiu **podnet podľa § 177 zákona o verejnom obstarávaní**. Predseda úradu sa s podaným podnetom nestotožnil, pričom v liste označenom ako „Informácia o nezačatí preskúmania rozhodnutia“ zo dňa 16. 03. 2026 uviedol, že sa stotožňuje s porušením č. 1, ako aj s porušením č. 2 a konštatoval, že neidentifikoval dôvody na zmenu právoplatného rozhodnutia úradu č. 13550-6000/2023-12 zo dňa 08. 07. 2025, keďže nedospel k záveru, že by bolo vydané v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní.

K procesnoprávnym námietkam účastníka konania

82. Druhostupňový správny orgán považuje na tomto mieste za potrebné vyjadriť sa najprv k procesným námietkam účastníka konania v podanom rozklade.
83. Účastník konania v rozklade namietal **nezákonnosť začatia správneho konania**, a to z dôvodu, že podľa jeho názoru bol prvostupňový správny orgán oprávnený začať správne konanie o uložení pokuty až po vydaní rozhodnutia v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy (bod 28 tohto rozhodnutia).
84. V súvislosti s predmetnou námietkou druhostupňový správny orgán v zhode s prvostupňovým správnym orgánom poukazuje na legislatívnu úpravu ustanovenia § 182 ods. 6 druhá veta zákona o verejnom obstarávaní, podľa ktorej, cit.: „**Konanie o uložení pokuty za porušenie zákona, o ktorom sa úrad dozvie v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy, možno začať do jedného roka odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia úradu**“. Na základe predmetnej legislatívnej úpravy má druhostupňový správny orgán za to, že predmetné ustanovenie stanovuje, že správne konanie o uložení pokuty v prípade porušenia zákona o verejnom obstarávaní, o ktorom sa dozvedel v rámci konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy, môže správny orgán začať, **keď sa dozvie o takomto porušení zákona v rámci predmetného konania, pričom predmetné ustanovenie definuje maximálnu lehotu, v ktorej je možné začať toto správne konanie, teda nie časový interval začatia správneho konania odvíjajúci sa od právoplatnosti iného rozhodnutia.**
85. Z uvedeného ustanovenia podľa druhostupňového správneho orgánu teda vyplýva:

- odkedy najskôr môže úrad v tomto prípade začať konanie o uložení pokuty – keď sa dozvie o porušení zákona o verejnom obstarávaní v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy, a zároveň
- dokedy najneskôr môže úrad začať konanie o uložení pokuty – do jedného roka odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia úradu.

86. Na základe uvedeného druhostupňový správny orgán uvádza, že predmetné ustanovenie upravuje prípustný začiatok a maximálny koniec lehoty na začatie správneho konania o uložení pokuty v prípade, ak sa úrad dozvie o porušení zákona o verejnom obstarávaní v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy. Druhostupňový správny orgán v tejto súvislosti v zhode s prvostupňovým správnym orgánom poukazuje na rozhodnutie predsedu úradu č. [17723-9000/2023](#) zo dňa 26. 02. 2024, v ktorom sa uvádza, cit.: „...*odkedy najskôr môže úrad začať konanie o uložení pokuty – keď sa dozvie o porušení zákona o verejnom obstarávaní v konaní po uzavretí zmluvy*,... “. Ďalej druhostupňový správny orgán poukazuje na bod 78 citovaného rozhodnutia, v ktorom sa uvádza, cit.: „Z uvedeného podľa druhostupňového správneho orgánu vyplýva, že **na to, aby úrad mohol začať konanie o uloženie pokuty je potrebné „len“ relevantné „dozvedenie sa“, teda, aby sa úrad dozvedel relevantným spôsobom o skutkových okolnostiach prípadu v takom rozsahu, že z nich môže vyvodiť porušenie zákona o verejnom obstarávaní nasvedčujúce spáchaniu správneho deliktu, teda toto „dozvedenie sa“ sa neviaže až na konečný výsledok príslušného konania, v tomto prípade právoplatné rozhodnutie z konania po uzavretí zmluvy.**“
87. Druhostupňový správny orgán v tejto súvislosti dáva do pozornosti aj závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S/137/2019 zo dňa 10. 11. 2022, podľa ktorých, cit.: „Subjektívna lehota beží od okamžiku, ktorý nemožno objektívne určiť. **Začína okamžikom, keď sa orgán verejnej správy dozvedel (zistil), že došlo k protiprávnemu konaniu. (...) K naplneniu pojmu „dozvedenia sa“ nestačí iba ničím nepodložené podozrenie, akákoľvek všeobecná informácia. Skutkové zistenia musia byť takého rázu, aby z nich orgán verejnej správy vyvodil pravdepodobnosť spáchania určitého konkrétneho správneho deliktu a osobu podozrivú z jeho spáchania. Podľa judikatúry je „dozvedenie sa“ časový okamžik vedomosti orgánu verejnej správy o skutkových okolnostiach. Táto informácia musí však mať nevyhnutnú mieru určitosti a vierohodnosti**, ktorá zabezpečuje, že správne konanie nebude začaté na základe informácií úplne neoverených, nejasných, či zjavne nevierohodných.“
88. Druhostupňový správny orgán ďalej poukazuje na rozhodnutie predsedu úradu č. [14028-P/2022](#) z 29. 12. 2022, cit.: „Zákon o verejnom obstarávaní lehotu začatia správneho konania limituje predložkou „do“ jedného roka, výkladom ktorej je zrejmé, že ide o hornú hranicu lehoty definujúcej jej koniec, nie začiatok. V takomto prípade by totiž zákonodarca použil predložku „od“ majúcu opačný význam. **Zákonná limitácia lehôt upravuje konečný časový úsek, kedy najneskôr môže správny orgán pristúpiť k začatiu správneho konania.**“
89. Druhostupňový správny orgán taktiež poukazuje aj na rozhodnutie predsedu úradu č. 7091-9000/2026 zo dňa 08. 06. 2026 a v ňom uvedený rozsudok Správneho súdu v Bratislave sp. zn. TT-20S/39/2023 zo dňa 25. 04. 2024 (bod 51), v ktorom súd uviedol, cit.: „Pod pojmom, že sa dozvedel, je treba vnímať to, že sa dozvedel informovane, kvalifikovane, t. j. získal preukázateľnú vedomosť o nejakom konkrétnom porušení zákona. **Na dozvedenie sa nestačí skutočnosť, že napr. žalovaný má k dispozícii kompletný spis z verejného obstarávania, ktorý obsahuje masu informácií spojenú s predmetným verejným obstarávaním, a že by sa bolo možné automaticky oboznámiť s danými informáciami hneď pri predložení dokumentov na takej úrovni, aby mohol dospieť k predbežnému záveru, že bol porušený zákon o verejnom obstarávaní. Po obdržaní všetkých podkladov je prirodzene potrebné vykonať prieskum dokumentov z verejného obstarávania a informácií v nich uvedených, ktorý môže zahŕňať aj**

zložité právne, skutkové aj výkladové otázky, teda nejde o zjavne jednoduchú vec, ktorú by v momente dňa predloženia všetkej spisovej dokumentácie bolo možné preskúmať a dospieť k jednoznačnému záveru o porušení zákona. Kvalifikovaným dozvedením sa žalovaného o porušení zákona o verejnom obstarávaní by mohol byť napr. nejaký protokol/listina o zistených porušeníach, či rozhodnutie o porušeníach, ktoré by preukázateľne osvedčovali zachytenie takejto vedomosti žalovaným.“

90. Druhostupňový správny orgán má na základe uvedeného za to, že **začiatok lehoty, odkedy mohol prvostupňový správny orgán najskôr začať konanie o uložení pokuty**, je v prípade konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy potrebné vykladať v tom zmysle, že je to okamih, kedy sa úrad **dozvedel/zistil** relevantným spôsobom, resp. kedy nadobudol **kvalifikovanú vedomosť o skutkových okolnostiach** prípadu v takom rozsahu, že mohol posúdiť, vyhodnotiť porušenie zákona o verejnom obstarávaní a **dôvodne sa domnievať, že toto porušenie môže napĺňať znaky skutkovej podstaty správneho deliktu**. V predmetnom prípade touto skutočnosťou mohla byť výzva úradu na vyjadrenie sa ku skutočnostiam zisteným v konaní o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy zo dňa 18. 12. 2024, v ktorej úrad uviedol predmetné skutočnosti, na základe čoho má druhostupňový správny orgán za to, že **správne konanie o uložení pokuty v predmetnom prípade bolo začaté v súlade s § 182 ods. 6 druhá veta zákona o verejnom obstarávaní po tom, ako sa úrad kvalifikovane dozvedel o porušení zákona o verejnom obstarávaní v rámci konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy v súlade s vyššie uvedeným**. Na základe uvedeného druhostupňový správny orgán uvádza, že sa nestotožňuje s tvrdením účastníka konania, že k začatiu správneho konania o uložení pokuty v predmetnom prípade mohlo dôjsť až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia z konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy. Druhostupňový správny orgán zároveň konštatuje, že **bola dodržaná aj maximálna (konečná) subjektívna lehota stanovená v § 182 ods. 6 druhá veta zákona o verejnom obstarávaní pre začatie tohto konania o uložení pokuty**, nakoľko toto správne konanie bolo **preukázateľne začaté do jedného roka od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia úradu z konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy**. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10. 07. 2025, na základe čoho správne konanie bolo v súlade s uvedeným možné začať do 10. 07. 2026. Nakoľko úrad začal správne konanie dňa listom zo dňa 14. 02. 2025, preukázateľne ho začal v rámci zákonnej subjektívnej lehoty podľa § 182 ods. 6 druhá veta zákona o verejnom obstarávaní.
91. V súvislosti s námietkou účastníka konania, že **napadnuté rozhodnutie obsahuje nesprávne a nezákonné poučenie** (bod 31 tohto rozhodnutia), druhostupňový správny orgán poukazujúc na znenie ustanovenia § 61 ods. 1 správneho poriadku, v zmysle ktorého možno proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy podať rozklad, ak osobitný zákon neustanovuje inak, konštatuje, že napadnuté rozhodnutie predstavuje prvostupňové rozhodnutie vydané v správnom konaní, proti ktorému je prípustný riadny opravný prostriedok, pričom účastník konania toto právo využil a podal rozklad.
92. V kontexte vyššie uvedeného druhostupňový správny orgán zároveň uvádza, že v čase vydania napadnutého rozhodnutia nešlo o konečné rozhodnutie správneho orgánu vo veci, ale o prvostupňové rozhodnutie podliehajúce preskúmaniu na základe riadneho opravného prostriedku, pričom práve rozklad predstavuje zákonom ustanovený procesný prostriedok nápravy, prostredníctvom ktorého sa zabezpečuje preskúmanie zákonnosti a vecnej správnosti prvostupňového rozhodnutia v rámci verejnej správy. V nadväznosti na uvedené druhostupňový správny orgán poukazuje na to, že podľa § 2 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok sa ochrany na správnom súde môže domáhať ten, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej

správy, zároveň však platí, že správne súdnictvo predstavuje následný systém súdnej kontroly výkonu verejnej správy, ktorý nastupuje spravidla až po ukončení administratívneho konania a po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov poskytovaných správnym právom.

93. Podľa druhostupňového správneho orgánu nebolo právo na súdnu ochranu poučením uvedeným v napadnutom rozhodnutí dotknuté, keďže otázka prípadného súdneho preskúmania môže prichádzať do úvahy až vo vzťahu k právoplatnému rozhodnutiu vydanému po skončení tohto rozkladového konania, o čom je účastník konania riadne informovaný v rámci časti „Poučenie“ tohto rozhodnutia.

K správnemu deliktu

K porušeniu č. 1

94. Účastník konania v bode 4 článku X „Záverečné ustanovenia“ prílohy č. E.1 súťažných podkladov – **Návrh zmluvy stanovil nasledujúcu zmluvnú podmienku, cit: „Prenajímateľ nie je počas doby nájmu oprávnený bez predchádzajúceho písomného súhlasu nájomcu vozidlo scudziť, poskytnúť ako predmet záložného práva ani inak zaťažovať právom tretej osoby.“.**
95. Úvodom svojho právneho posúdenia druhostupňový správny orgán poukazuje na dlhodobu zaužívanú prax úradu, v zmysle ktorej úrad rešpektuje autonómiu zmluvných strán. Uvedené vyplýva aj z rozhodnutia Rady úradu č. [7929-9000/2019](#) zo dňa 17. 06. 2019, v ktorom sa o. i. uvádza, cit.: „(...) zákon o verejnom obstarávaní ponecháva na verejnom obstarávateľovi, aby vypracoval návrh zmluvy, ktorá sa uzavrie ako výsledok verejného obstarávania, pričom tento zákon neustanovuje, ktoré zo zmluvných inštitútov upravených v Občianskom zákonníku, Obchodnom zákonníku, príp. v iných právnych predpisoch, je verejný obstarávateľ oprávnený do predmetného návrhu zmluvy zapracovať. Rovnako zákon o verejnom obstarávaní neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by verejnému obstarávateľovi zakazovali do návrhu zmluvy zapracovať niektoré z týchto zmluvných inštitútov, a teda verejnému obstarávateľovi v tomto smere nekladie žiadne obmedzenia.“
96. Vyššie uvedené vyplýva aj z výkladového stanoviska úradu č. [3/2016](#), v ktorom sa uvádza, cit.: „**Úrad pri výkone svojej činnosti neskúma súlad zmluvných podmienok s obchodnoprávnymi, občianskoprávnymi alebo inými verejnoprávnymi predpismi. Preskúmvacia právomoc úradu sa v tomto prípade obmedzuje na skúmanie súladu zmluvných podmienok so zákonom o verejnom obstarávaní, najmä s jeho princípmi, a to z pohľadu, či verejný obstarávateľ/obstarávateľ/osoba podľa § 8 zákona o verejnom obstarávaní nastavili zmluvné podmienky pre všetkých záujemcov v súlade s princípom transparentnosti, nediskriminácie a princípom rovnakého zaobchádzania.**“ Závery vyplývajúce z uvedeného výkladového stanoviska sú priamo premietnuté v rozhodovacej praxi úradu a jeho orgánov.
97. V nadväznosti na uvedené druhostupňový správny orgán dopĺňa, že úrad posudzuje zmluvné podmienky uvedené v návrhu zmluvy, ktorá je súčasťou súťažných podkladov, len výlučne **z pohľadu povinností uložených verejnému obstarávateľovi zákonom o verejnom obstarávaní a z pohľadu princípov verejného obstarávania vyjadrených v tomto zákone.** V tejto súvislosti druhostupňový správny orgán dáva do pozornosti **rozsudok** Najvyššieho súdu SR sp. zn. [5Sžf/39/2014](#) zo dňa 27. 01. 2015, cit.: „Najvyšší súd poukazuje na svoje doterajšie rozhodnutia v obdobných veciach sp. zn. [3Sžf/117/2013](#), [3Sžf/120/2013](#), kde bolo **judikované, že žalovaný je oprávnený zasahovať do zmluvných podmienok verejného obstarávateľa, ktoré sa spravujú režimom občianskeho a obchodného práva, len do tej miery, či nie sú v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní.**“, a zároveň **rozsudok** Najvyššieho súdu SR sp. zn. [4Sfk/18/2026](#) zo dňa 21. 05. 2026, cit.: „64. Je síce pravda, že proces verejného obstarávania nekončí výberom zmluvného partnera spomedzi uchádzačov a uzatvorením

*zmluvy, ale pokračuje aj vplyvom na samotný obsah záväzkového vzťahu a možnosť jeho zmien. Rámec pre Úradom pre verejné obstarávanie vykonávanú preskúmvaciu právomoc neumožňuje skúmať súlad zmluvných podmienok s obchodnoprávnymi, občianskoprávnymi prípadne verejnoprávnymi predpismi. **Právomoc úradu je determinovaná len do rozsahu skúmania súladu zmluvných podmienok so zákonom o verejnom obstarávaní, predovšetkým či verejný obstarávateľ alebo obstarávateľ nastavili zmluvné podmienky pre všetkých záujemcov v súlade s princípom transparentnosti, nediskriminácie a princípom rovnakého zaobchádzania.** 65. Kasačný súd podotýka, že zmluvná sloboda umožňuje zadávateľom formulovať zmluvné podmienky podľa ich konkrétnych (objektívne reálnych a opodstatnených) potrieb a požiadaviek. Zmluvné podmienky realizácie predmetu zákazky sú zadávateľa oprávnení s ohľadom na svoje potreby definovať aj vo svoj prospech. **Stanovením prísnych zmluvných podmienok nedochádza k porušeniu zákona o verejnom obstarávaní.** 66. Na druhej strane však **nemožno akceptovať také určenie zmluvnej podmienky, ktoré by mohlo mať za následok zmarenie účelu postupov zadávania zákazky tým, že by mohlo v zásadnej miere odradiť záujemcov alebo uchádzačov od účasti, a tak nepriamo obmedziť hospodársku súťaž.** Podľa kasačného súdu z logiky veci vyplýva, že nie každá pre uchádzača nevýhodná zmluvná podmienka znamená porušenie princípu proporcionality a tým § 10 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní. Musí ísť o tak zásadnú diskriminačnú podmienku alebo kumuláciu jednostranne nevýhodných zmluvných podmienok, že ich dôsledkom pre potenciálnych záujemcov a uchádzačov bude významná finančná záťaž, ktorá je zároveň spôsobilá výrazne ovplyvniť účasť hospodárskych subjektov v predmetnej súťaži.*

98. V nadväznosti na vyššie uvedené druhostupňový správny orgán uvádza, že definovanie zmluvných podmienok je úlohou účastníka konania ako verejného obstarávateľa, **avšak zmluvné podmienky musia taktiež podporovať čestnú hospodársku súťaž a byť v súlade s princípmi verejného obstarávania.** Druhostupňový správny orgán má v tejto súvislosti za to, že nemožno akceptovať také určenie zmluvnej podmienky, ktoré by mohlo mať za následok zmarenie účelu postupov verejného obstarávania, t. j. také stanovenie zmluvnej podmienky, ktoré by mohlo v zásadnej miere odradiť hospodárske subjekty od účasti vo verejnom obstarávaní, a tak nepriamo obmedziť čestnú hospodársku súťaž.
99. Druhostupňový správny orgán uvádza, že zo žiadnych dokumentov z predloženej dokumentácie nevyplýva, že účastník konania by nejako špecifikoval objektívne okolnosti alebo podmienky, na základe ktorých by udelil alebo odmietol udeliť súhlas na scudzenie vozidla, jeho použitie ako predmetu záložného práva alebo jeho iné zaťaženie právom tretej osoby počas trvania nájmu, a to vychádzajúc zo svojich predchádzajúcich skúseností, príp. i negatívnych vyvolávajúcich u neho obavy, ktorým by chcel predchádzať. V tejto súvislosti má druhostupňový správny orgán za to, že takáto zmluvná podmienka, bez bližšej špecifikácie, neumožňovala uchádzačom predvídať, za akých okolností by mohli so súhlasom účastníka konania disponovať predmetom nájmu.
100. Podľa druhostupňového správneho orgánu absencia takýchto vopred stanovených, transparentných a objektívnych kritérií nezaručuje rovnaký postup účastníka konania voči hospodárskym subjektom a vytvára neistotu, či a za akých podmienok bude súhlas udelený/neudelený. Hospodárske subjekty tak nemali k dispozícii dostatočne predvídateľné pravidlá pre posúdenie svojho právneho a ekonomického postavenia počas plnenia zmluvy. V tejto súvislosti druhostupňový správny orgán zdôrazňuje, že iba jasne, zrozumiteľne a jednoznačne formulované podmienky udeľovania alebo neudeľovania takéhoto súhlasu sú spôsobilé eliminovať riziko svojvoľného rozhodovania účastníka konania a zabezpečiť transparentnosť jeho postupu.
101. Na tomto mieste druhostupňový správny orgán v zhode s prvostupňovým správny orgánom poukazuje na to, že **rozhodovanie sa potenciálnych záujemcov o účasti na tej-ktorej**

zákazke výrazne ovplyvňujú viaceré faktory, ktoré sa líšia v závislosti od jednotlivých typov zákaziek, pričom pri nadlimitnej zákazke, akú vyhlásil účastník konania, je **rozhodujúcim faktorom bezpochyby aj finančný aspekt**, najmä čo do finančného postavenia záujemcu, disponibilného kapitálu a možnosti jeho získania pre potreby zabezpečenia a poskytnutia predmetu plnenia v požadovanom objeme a v požadovaných lehotách.

102. V nadväznosti na uvedené druhostupňový správny orgán považuje predmetné zmluvné ustanovenie za **podstatné, kľúčové**, nakoľko sa týka **významného aspektu plnenia zmluvy**, ktoré môže mať priamy vplyv už na prípravu ponuky. Druhostupňový správny orgán v tejto súvislosti poukazuje na to, že **financovanie takéhoto predmetu zákazky je v praxi bežné nie z vlastných zdrojov, ale prostredníctvom bankového úveru alebo obdobných finančných nástrojov**, teda predmet plnenia býva spravidla zabezpečený záložným právom alebo iným zabezpečovacím inštitútom. Na základe uvedeného druhostupňový správny orgán uvádza, že **prípadné obmedzenie možnosti takéhoto externého financovania neudelením súhlasu môže predstavovať ohrozenie finančnej stability potenciálneho uchádzača a jeho možností na zabezpečenie dostatočných finančných prostriedkov potrebných na poskytnutie predmetu zákazky**, zvlášť v prípade takejto zákazky, ktorej hodnota v predmetnom prípade najmä vzhľadom na počet, nákupnú hodnotu vozidiel a mechanizmov, ktoré budú dané do nájmu v zmysle zmluvy a lehotu ich dodania, **nie je zanedbateľná, a pri ktorej je vzhľadom na jej hodnotu (predpokladaná hodnota zákazky bola vo výške 24 383 456,00 eur bez DPH) dôvodné predpokladať, že potenciálni záujemcovia nebudú mať dostatok vlastných finančných prostriedkov na jej zabezpečenie, ale budú potrebovať využiť aj finančné prostriedky z externých zdrojov**.
103. Na základe uvedeného má druhostupňový správny orgán za to, že **ak uchádzač pri príprave ponuky nemá vedomosť o tom, podľa akých kritérií účastník konania udelí alebo neudelí súhlas so zaťažením predmetu zákazky, vzniká právna neistota, ktorá môže ovplyvniť spôsob prípravy ponuky alebo samotné rozhodnutie o účasti vo verejnom obstarávaní**.
104. Vychádzajúc z vyššie uvedeného sa druhostupňový správny orgán stotožňuje s názorom prvostupňového správneho orgánu, a to, že nestanovenie si žiadnych podmienok, príp. pravidiel udelenia/neudelenia predmetného súhlasu zo strany účastníka konania, mu umožňuje **svojvoľne sa rozhodnúť, kedy a voči akému subjektu takýto súhlas udelí alebo neudelí**. Takáto vysoká miera možnej svojvôle **výrazným spôsobom obmedzuje dostupné možnosti zabezpečenia dostatku finančných prostriedkov na riadne poskytnutie predmetu zákazky**, bez nutnej potreby aktuálnej disponibilnosti finančnými prostriedkami zo strany potenciálnych uchádzačov v čase predkladania ponúk, resp. v zmluvne určenej lehote na dodanie tovaru, ktorý je predmetom danej zákazky.
105. V kontexte vyššie uvedeného druhostupňový správny orgán v zhode s prvostupňovým správnym orgánom dospel k záveru, že konanie účastníka konania je **v rozpore s § 10 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, in concreto s princípom transparentnosti, princípom rovnakého zaobchádzania a princípom nediskriminácie hospodárskych subjektov**.
106. Druhostupňový správny orgán na tomto mieste poukazuje na to, že **podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ (napr. prípady C-324/98 Telaustria, bod 62; C-458/03 Parking Brixen, bod 49) účelom princípu transparentnosti je predchádzať riziku akéhokoľvek zvýhodňovania alebo svojvôle na strane verejného obstarávateľa**. Princíp transparentnosti procesu verejného obstarávania vyjadruje požiadavku, aby tento proces prebiehal priehľadným a predvídateľným spôsobom, v plnom súlade s jednotlivými ustanoveniami zákona o verejnom obstarávaní, ako i to, že rozhodnutia v rámci obstarávania musia byť preskúmateľné a záujemcovia a uchádzači musia mať dostatočné informácie.

107. V nadväznosti na vyššie uvedené druhostupňový správny orgán v zhode s prvostupňovým poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S/138/2014 zo dňa 02. 02. 2017, ktorý uvedené potvrdil, keď konštatoval, cit.: „110. V súvislosti s preskúmanou vecou súd zdôrazňuje hlavne dodržiavanie princípu transparentnosti, ktorý **stanovuje okrem iného aj jednoznačnosť krokov verejného obstarávateľa v celom procese verejného obstarávania a taktiež obmedzuje svojvoľnosť konania, resp. predvídateľnosť postupov vo verejnom obstarávaní.** 111. Princíp transparentnosti procesu verejného obstarávania tak vyjadruje požiadavku, aby proces prebiehal priehľadným a predvídateľným spôsobom v plnom súlade s jednotlivými ustanoveniami zákona o verejnom obstarávaní a podmienkami stanovenými v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania a v súťažných podkladoch. 112. V rozpore s týmto princípom je akékoľvek konanie verejného obstarávateľa, ktoré by robilo verejné obstarávanie nečitateľné a nejednoznačné. Verejný obstarávateľ musí stanoviť podmienky týkajúce sa verejného obstarávania jasne a jednoznačne. Takto stanovené podmienky nemôžu pripúšťať žiadnu diskusiu, resp. polemiku či nejednoznačnosť ich výkladu.“
108. Vychádzajúc z vyššie uvedeného má druhostupňový správny orgán za to, že porušenie princípu transparentnosti spočíva v tom, že zmluvná podmienka nezabezpečuje dostatočnú mieru predvídateľnosti rozhodovania účastníka konania. Potenciálni uchádzači nemôžu z jej obsahu jednoznačne zistiť, za akých okolností bude súhlas udelený/neudelený. Takto formulovaná zmluvná podmienka ponecháva účastníkovi konania široký priestor na individuálne posudzovanie bez vopred stanovených pravidiel, čím vytvára priestor pre subjektívne rozhodovanie až svojvoľu a znemožňuje účinnú kontrolu objektívnosti jeho postupu.
109. Druhostupňový správny orgán dospel preto k záveru, že predmetná zmluvná podmienka je nejasná, neurčitá a nepredvídateľná, čo je **v rozpore s požiadavkou transparentného a čitateľného nastavenia podmienok verejného obstarávania.** Takto nastavená podmienka mohla ovplyvniť rozhodovanie hospodárskych subjektov o účasti vo verejnom obstarávaní, a preto mohla mať vplyv na výsledok verejného obstarávania.
110. Druhostupňový správny orgán poukazuje na to, že vyššie uvedený záver potvrdzuje aj rozsudok Správneho súdu v Bratislave sp. zn. BA-1S/159/2019 zo dňa 30. 10. 2025, v ktorom súd poukázal na nasledovné, cit.: „Všetky dokumenty, ktoré sú potrebné na prípravu žiadosti o účasť, ponúk alebo iných relevantných podaní, musia byť pripravené tak, aby neboli nejednoznačné, zmätočné alebo neprehľadné, a aby umožňovali jednotný výklad. Úkony verejného obstarávateľa alebo obstarávateľa zároveň musia byť nerozporné. **Nemenej dôležitým elementom tohto rozmeru princípu transparentnosti je predvídateľnosť úkonov verejného obstarávateľa a obstarávateľa, ktorý musí konať čitateľne a konzistentne, spôsobom, ktorý nepochybne a odôvodnene vyplýva zo stavu veci a zdržať sa takého konania, ktoré by mohlo byť charakterizované ako svojvoľné alebo o ktorého pravých dôvodoch by mohli byť pochybnosti.** V tomto smere je princíp transparentnosti špecifikáciou všeobecného, ústavného princípu právnej istoty v oblasti verejného obstarávania. Transparentnosť procesu zadávania verejných zákaziek je tak podmienkou existencie účinnej konkurencie medzi dodávateľmi, ale aj predpokladom účelného vynakladania verejných prostriedkov. **K porušeniu zásady transparentnosti môže dôjsť vtedy, pokiaľ sa v postupe obstarávateľa vyskytnú také prvky, ktoré by obstarávanie urobili nekontrolovateľným, horšie kontrolovateľným, nečitateľným, neprehľadným alebo ktoré by vzbudzovali pochybnosti o pravých dôvodoch jednotlivých krokov obstarávateľa.**“
111. Ďalej druhostupňový správny orgán poukazuje na **princíp nediskriminácie hospodárskych subjektov** zakotvený v § 10 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, ktorý zaväzuje verejného obstarávateľa nastaviť podmienky účasti aj zmluvné podmienky tak, aby bez objektívneho a primeraného dôvodu neobmedzovali hospodársku súťaž a nevylučovali určitý okruh hospodárskych subjektov z účasti na plnení zákazky.

112. V kontexte uvedeného druhostupňový správny orgán uvádza, že účastník konania v Návrhu zmluvy stanovil zmluvnou podmienkou pravidlo, ktoré síce platí „pre všetkých“, ale zároveň mu umožňuje rozhodovať sa podľa neznámych kritérií, a teda druhostupňový správny orgán má za to, že z takto stanovenej zmluvnej podmienky vyvstáva riziko možnej subjektivity v rozhodovaní.
113. Vychádzajúc z **princípu rovnakého zaobchádzania** je verejný obstarávateľ povinný **voči všetkým hospodárskym subjektom**, ktoré oslovil, **prístupovať rovnako**, a teda nie je prípustné **žiadneho z nich** priamo alebo nepriamo, vedome alebo nevedome **zvýhodňovať alebo znevýhodňovať** oproti iným hospodárskym subjektom v rovnakom postavení. Je dôležité poznamenať, že princíp rovnakého zaobchádzania sa vzťahuje nielen na tie hospodárske subjekty, ktoré predložili ponuku, resp. žiadosť o účasť, ale aj na tie hospodárske subjekty, ktoré ponuku alebo žiadosť o účasť nepredložili. Ide o množinu tzv. potenciálnych uchádzačov, resp. záujemcov, ktorí si buď prevzali súťažné podklady, avšak následne nepredložili ponuku, alebo dokonca nijakým spôsobom neprejavili záujem o účasť v danom verejnom obstarávaní.
114. V súvislosti s argumentáciou účastníka konania, a to, že prvostupňový správny orgán v napadnutom rozhodnutí vôbec neidentifikoval, ktorý konkrétny okruh hospodárskych subjektov mal byť predmetnou podmienkou diskriminovaný, akým spôsobom malo dôjsť k znevýhodneniu a prečo by takéto znevýhodnenie malo byť objektívne neopodstatnené, a zároveň k tvrdeniu účastníka konania, že predmetná podmienka bola formulovaná všeobecne a rovnako vo vzťahu ku všetkým potenciálnym uchádzačom, druhostupňový správny orgán uvádza, že **zmluvná podmienka môže byť voči záujemcom/uchádzačom diskriminačná** nie len z dôvodu, že stanovuje rozdielne pravidlá pre rôznych záujemcov/uchádzačov, ale aj **z dôvodu, že je formulovaná tak, že účastníkovi konania umožňuje rozhodnúť sa, voči ktorému hospodárskemu subjektu ju uplatní a voči ktorému nie, teda ktorá nezaručuje rovnaký prístup pre hospodárske subjekty**. Druhostupňový správny orgán má teda za to, že ak zmluvná podmienka neposkytuje dostatočné kritériá pre jej uplatnenie a umožňuje účastníkovi konania rozhodovať podľa nepredvídateľných alebo nekontrolovateľných pravidiel, vzniká riziko svojvôle, ktoré je v rozpore s princípom transparentnosti a môže viesť aj k porušeniu princípu rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie.
115. Druhostupňový správny orgán v nadväznosti na uvedené opakovane uvádza, že stanovenie zmluvných podmienok je diskrečnou právomocou verejných obstarávateľov, pričom **druhostupňový správny orgán nespochybňuje, že bolo v diskrečnej právomoci účastníka konania stanoviť si predmetnú zmluvnú podmienku, nespochybňuje a chápe účel jej stanovenia**, ktorý opakovane zdôrazňuje účastník konania, a to že predmetná zmluvná podmienka mala zabezpečiť kontinuitu užívania mechanizmov a jeho ochranu pred situáciami, ktoré by mohli negatívne ovplyvniť plnenie zmluvy počas jej trvania a ktoré by mohli zásadným spôsobom ohroziť stabilitu zmluvného vzťahu, ako aj schopnosť účastníka konania zabezpečovať plnenie svojich zákonných úloh. V tomto prípade teda **porušenie princípov verejného obstarávania nespočíva v samotnom stanovení predmetnej zmluvnej podmienky, ale spočíva práve v úplnej absencii pravidiel vo vzťahu k takto stanovenej zmluvnej podmienke, ktoré by výkon diskrečnej právomoci účastníka konania objektivizovali a zabezpečili jej rovnaké uplatňovanie voči porovnateľným hospodárskym subjektom**. Druhostupňový správny orgán v tejto súvislosti zdôrazňuje, že preskúmvacia právomoc úradu a predsedu úradu vo vzťahu k zmluvným podmienkam sa obmedzuje na **skúmanie ich súladu so základnými povinnosťami vyplývajúcimi zo zákona o verejnom obstarávaní a princípmi verejného obstarávania**, pričom úrad nepristupuje ku konštatovaniu ich nesúladu v prípade akejkoľvek zmluvnej podmienky, ktorá by

stanovovala diskrečnú právomoc verejného obstarávateľa, ale konštatuje uvedené najmä **v prípadoch významných, podstatných zmluvných podmienok, ktoré môžu mať zásadný význam pre prípravu ponuky, ocenenie predmetu zákazky, následné plnenie zákazky, ako aj na samotné rozhodovanie sa záujemcov o účasti vo verejnom obstarávaní, teda ktoré by v zásadnej miere mohli odradiť hospodárske subjekty od účasti vo verejnom obstarávaní a tak obmedziť riadnu a čestnú hospodársku súťaž,** ktorá je cieľom postupov verejného obstarávania. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, druhostupňový správny orgán sa stotožnil s tým, že posudzovanú zmluvnú podmienku je potrebné považovať za takúto zmluvnú podmienku.

116. Druhostupňový správny orgán podporne na tomto mieste v súvislosti so stanovenou zmluvnou podmienkou dáva do pozornosti rozhodnutie Rady úradu č. [18010-9000/2017](#) zo dňa 21. 02. 2018, v ktorom sa v bode 95 uvádza, cit.: „*Rada navyše poukazuje na fakultatívnosť, resp. možnosť uplatnenia zmluvnej zábezpeky, čo potvrdzuje aj sám kontrolovaný (bod 80 tohto rozhodnutia), ktorá zveruje kontrolovanému prakticky absolútnu mieru ľubovôle pri uplatnení predmetnej zmluvnej zábezpeky. Uvedené je podľa rady rozporné s princípom transparentnosti a zároveň spôsobilé odradiť potenciálnych záujemcov od účasti v danej súťaži...*“ a ďalej v bode 96 sa uvádza, cit.: „*Na základe uvedených skutočností má rada za to, že kontrolovaný postupoval v rozpore s § 10 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, keď stanovil predmetnú zmluvnú podmienku netransparentným spôsobom, ktorý pripúšťa svojvôľu kontrolovaného vo vzťahu k uplatneniu zmluvnej zábezpeky voči určitému hospodárskemu subjektu a vzbudzuje pochybnosť o tom, či by bola zmluvná zábezpeka aplikovaná v súlade s princípom rovnakého zaobchádzania, t. j. spôsobom, ktorý podporuje čestnú hospodársku súťaž.*“
117. Ďalej druhostupňový správny orgán poukazuje aj na rozhodnutie predsedu úradu č. [13700-9000/2023](#) zo dňa 28. 02. 2024, v ktorom sa v bode 216 uvádza, cit.: „*Predseda úradu preto dospel k záveru, že uvedené porušenie zákona o verejnom obstarávaní mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania, keďže zmluvná podmienka podľa bodu 12.6. návrhu Zmluvy o dielo mohla odradiť od účasti v predmetnom postupe zadávania zákazky potenciálnych uchádzačov už vo fáze zvažovania ich účasti vo verejnom obstarávaní, nakoľko kontrolovaný v rozpore s vyššie uvedeným princípom verejného obstarávania stanovil neurčitú, nejednoznačnú zmluvnú podmienku poskytujúcu priestor pre svojvôľu kontrolovaného, pričom z jej znenia, ako ani z jej vysvetlenia, nie je jednoznačne a dostatočne zrejmé, v akých prípadoch kontrolovaný odmietne zhotoviteľovho subdodávateľa počas plnenia predmetu zákazky, s čím sú spojené riziká pre zhotoviteľa a vysoká miera neistoty.*“ Obdobné závery konštatuje aj rozhodnutie predsedu úradu č. [13648-9000/2023](#) zo dňa 28. 02. 2024.
118. Z vyššie uvedených záverov rozhodovacej praxe úradu je podľa druhostupňového správneho orgánu zrejmé, že úrad už opakovane konštatoval, že stanovenie podstatných zmluvných podmienok umožňujúcich úplnú (ničím nelimitovanú) svojvôľu na strane verejného obstarávateľa môže mať dopad na hospodársku súťaž, a teda aj na výsledok verejného obstarávania.
119. K tvrdeniu účastníka konania, že prvostupňový správny orgán svoj záver o údajnej svojvôli postavil výlučne na hypotetickej úvahe, pričom nepreukázal existenciu jediného hospodárskeho subjektu, ktorý by sa verejného obstarávania nezúčastnil práve z dôvodu predmetnej zmluvnej podmienky, zároveň nebolo preukázané, že by ktorýkoľvek potenciálny uchádzač namietal predmetnú podmienku, požiadal o vysvetlenie súťažných podkladov alebo podal žiadosť o nápravu, druhostupňový správny orgán uvádza, že táto skutočnosť nie je pri preskúmaní úkonov kontrolovaného v rámci verejného obstarávania rozhodujúca, pričom poukazuje na to, že účelom tohto preskúmania verejného obstarávania je posudzovať súlad postupu verejného obstarávateľa so zákonom o verejnom obstarávaní bez ohľadu na to, či sa hospodárske subjekty

voči konkrétnemu postupu verejného obstarávateľa bránili. V tejto súvislosti druhostupňový správny orgán príkladmo poukazuje na prípad z rozhodovacej praxe úradu, a to rozhodnutie Rady úradu č. [14345-9000/2018](#) zo dňa 01. 03. 2019 týkajúce sa posudzovania oprávnenosti vyžadovania certifikátov C4 pri obstarávaní strážnych služieb, v ktorom bolo porušenie zákona o verejnom obstarávaní identifikované až v rámci konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy, hoci zo strany hospodárskych subjektov nebolo predtým namietané.

120. Druhostupňový správny orgán sa stotožňuje s prvostupňovým správnym orgánom v tom, že **využitie inštitútu vysvetlenia alebo uplatnenie revízných postupov je len zákonnou možnosťou** a nie povinnosťou záujemcu, resp. uchádzača, **neuplatnenie predmetných inštitútov automaticky nezakladá súladnosť postupu verejného obstarávateľa so zákonom o verejnom obstarávaní**. V žiadnom prípade, teda ani v prípade konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy, potom nemožno ani odvodzovať súlad stanovenia zmluvných podmienok so zákonom o verejnom obstarávaní a možným vplyvom na záujem či výsledok verejného obstarávania od toho, či je alebo nie je tá-ktorá podmienka predmetom otázok a revízných postupov, čo sa snažil prezentovať účastník konania.
121. Druhostupňový správny orgán preto zdôrazňuje, že úrad posudzuje zákonnosť stavu objektívne, nezávisle od aktivít uchádzačov, pričom v tejto súvislosti uvádza, že nezákonná podmienka sa nestáva zákonnou len preto, že si ju nikto „nevšimol“ alebo sa voči nej neohradil, a teda podľa druhostupňového správneho orgánu absenciu námietok alebo žiadostí o nápravu nemožno považovať za relevantný indikátor zákonnosti zmluvnej podmienky ani za dôkaz, že predmetná podmienka nemohla mať vplyv na hospodársku súťaž alebo na rozhodovanie potenciálnych uchádzačov o účasti vo verejnom obstarávaní.
122. Druhostupňový správny orgán v súvislosti s uvedeným uvádza, že pri posudzovaní **vplyvu zisteného porušenia zákona o verejnom obstarávaní** je potrebné zohľadniť viaceré skutočnosti, a to najmä mieru, intenzitu, závažnosť zisteného porušenia a je potrebné individuálne posudzovať okolnosti konkrétneho prípadu. V predmetnom prípade vzhľadom na už konštatovaný **zásadný, podstatný význam stanovenej zmluvnej podmienky už vo fáze rozhodovania sa hospodárskych záujemcov o účasti v predmetnom verejnom obstarávaní**, najmä z hľadiska posúdenia dostatočnosti disponibilného kapitálu a jeho získania za účelom zabezpečenia plnenia predmetu tejto zákazky, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že v predmetnom prípade zo 7 záujemcov len 2 predložili ponuku, sa druhostupňový správny orgán stotožnil s konštatovaným **možným vplyvom na výsledok verejného obstarávania, teda na okruh hospodárskych subjektov, ktorí boli schopní predložiť ponuku**. Druhostupňový správny orgán v tejto súvislosti má za to, že pri tak podstatných či už podmienkach účasti alebo zmluvných podmienkach, ktoré môžu mať zásadný vplyv na rozhodovanie sa záujemcov o účasti vo verejnom obstarávaní, ako už bolo konštatované napr. pri požadovaných C4 certifikátoch alebo úradom opakovane pri vyžadovaných dokladoch výlučne podľa slovenských právnych predpisov, je úrad povinný *ex officio* – zo svojej úradnej povinnosti – konštatovať ich nesúlad so zákonom o verejnom obstarávaní a princípmi verejného obstarávania s potenciálnym vplyvom na okruh hospodárskych subjektov, ktorí boli schopní predložiť ponuku a tým aj na výsledok verejného obstarávania, a to bez ohľadu na uplatnenie žiadostí o vysvetlenie alebo revízných postupov zo strany záujemcov/uchádzačov. Na základe uvedeného druhostupňový správny orgán opakovane uvádza, že ich nevyužitie nezakladá zákonnosť spornej podmienky, avšak uvedené je možné zohľadniť pri určovaní primeranosti výšky uloženej pokuty, ako bude nižšie uvedené.
123. Druhostupňový správny orgán k uvedenému ďalej uvádza, že **zákon o verejnom obstarávaní nevyžaduje** pri konštatovaní, že porušenie mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania, **aj preukázať, ktorý hospodársky subjekt bol v danom prípade odradený,**

príp. diskriminovaný, ako sa toho dožaduje účastník konania. Druhostupňový správny orgán v tejto súvislosti poukazuje na **rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S 154/2011** zo dňa 21. 11. 2012, ktorý bol potvrdený **rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžf 56/2013** zo dňa 25. 05. 2015, v ktorom sa uvádza, cit.: „**zákon o verejnom obstarávaní nevyžaduje ako podmienku pre rozhodnutie nariadiť verejnému obstarávateľovi zrušenie súťaže aj preukázanie, že účasťou iných uchádzačov, ktorí mohli byť diskriminačnou podmienkou odradení od účasti v súťaži, by bola dosiahnutá napr. lepšia cena. Postačuje vždy len reálna možnosť, potencialita zásadného vplyvu na výsledok verejného obstarávania, za ktorý sa považuje možnosť odradenia uchádzačov od účasti v súťaži, napr. stanovením diskriminačnej podmienky zo strany verejného obstarávateľa.**“ Vzhľadom na konštatovaný zásadný, podstatný význam posudzovanej zmluvnej podmienky pri rozhodovaní sa hospodárskych subjektov o účasti v danom verejnom obstarávaní má druhostupňový správny orgán za to, že takáto reálna možnosť, potencialita vplyvu na výsledok verejného obstarávania, teda na okruh uchádzačov a tým na hospodársku súťaž ako takú, v predmetnom prípade nastala, na základe čoho sa druhostupňový správny orgán nestotožňuje s tvrdením účastníka konania, že úrad založil svoje posúdenie o vplyve na výsledok verejného obstarávania v predmetnom prípade len na hypotetických úvahách.

124. Na základe uvedeného druhostupňový správny orgán konštatuje, že argumentácia účastníka konania v podanom rozklade nepreukázala opodstatnenosť takto nejasne nastavenej zmluvnej podmienky. Požiadavka na neobmedzený súhlas účastníka konania pri akomkoľvek scudzení/založení/zaťažení vozidla, bez stanovenia pravidiel pre jeho udelenie/neudelenie, predstavuje neprimeranú bariéru, ktorá narúša princíp transparentnosti, rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie, nakoľko znevýhodňuje hospodárske subjekty závislé na štandardnom bankovom alebo obdobnom financovaní, a to bez ohľadu na to, či v danom čase bola táto podmienka aktívne dopytovaná.
125. Berúc do úvahy vyššie uvedené sa druhostupňový správny orgán stotožňuje so záverom prvostupňového správneho orgánu a konštatuje, že **účastník konania postupoval v rozpore s § 10 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, a to s princípom transparentnosti, princípom rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie hospodárskych subjektov**, keď v bode 4 článku X „Záverečné ustanovenia“ prílohy č. E.1 súťažných podkladov – Návrh zmluvy stanovil neurčitú a nejednoznačnú zmluvnú podmienku, ktorou stanovil, že budúci úspešný uchádzač ako prenajímateľ nebude počas doby nájmu oprávnený bez predchádzajúceho písomného súhlasu účastníka konania ako nájomcu vozidlo scudziť, poskytnúť ako predmet záložného práva ani inak zaťažiť právom tretej osoby, predstavujúcu zároveň priestor na svojvôľu v konaní účastníka konania vo vzťahu k udeleniu alebo neudeleniu súhlasu v zmysle bodu 4 článku X „Záverečné ustanovenia“ Návrhu zmluvy, ktorá ďalej mohla odradzujúco ovplyvniť účasť potenciálnych uchádzačov, ktorí by v prípade jej jednoznačnej a určitej formulácie boli spôsobilí zúčastniť sa postupu zadávania predmetnej nadlimitnej zákazky, pričom toto **porušenie mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania**.
126. Zároveň na základe uvedeného má druhostupňový správny orgán za preukázané, že **účastník konania týmto konaním naplnil znaky skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 182 ods. 2 písm. q) zákona o verejnom obstarávaní**.

K porušeniu č. 2

127. Účastník konania v prílohe B.1 „Špecifikácia predmetu zákazky“, konkrétne v bode 2 „Špecifikácia DPaM“ súťažných podkladov uviedol: „*Pokiaľ z opisu uvedeného v tejto technickej špecifikácii predmetu zákazky vyplýva priame alebo nepriame označenie konkrétneho výrobcu, výrobného postupu, obchodného označenia, značky, patentu, typu,*

oblasti alebo miesta pôvodu alebo výroby, verejný obstarávateľ umožňuje predloženie ekvivalentu (t. j. tovaru rovnakej alebo vyššej kvality).“

128. Ďalej účastník konania v bode 2.4 Traktory – 29 ks a v časti bodu 2.4 Prídavné zariadenia k traktorom prílohy č. B.1 súťažných podkladov – „Špecifikácia predmetu zákazky“ uviedol svoje technické požiadavky na traktory a prídavné zariadenia k nim (bod 99 rozhodnutia č. 13550-6000/2023-12 zo dňa 08. 07. 2025).
129. Zo záverov uvedených v odbornom stanovisku č. 9/2024, ktoré si dal vypracovať úrad v rámci konania o preskúmanie úkonov kontrolovaného po uzavretí zmluvy za účelom zodpovedania otázok odborného charakteru z oblasti strojárstva z dôvodu zistenia objektívneho stavu veci (body 105 až 107 rozhodnutia č. 13550-6000/2023-12 zo dňa 08. 07. 2025), vyplýva, že požiadavky a technické parametre na „Traktory“ a prídavné zariadenia „Snežná fréza predná na traktor“, „Samonakladací posypovač na traktor“ definované v súťažných podkladoch sú opísané tak, že ich **nevie splniť viac výrobcov/dodávateľov zariadení na relevantnom trhu**, a teda, účastníkom konania stanovený opis predmetu zákazky dotknutých zariadení neumožňuje predloženie iného tovaru od iného výrobcu spĺňajúceho účel sledovaný účastníkom konania ako iba ten, ktorý spĺňa všetky účastníkom konania požadované parametre.
130. Z odborného stanoviska vyplýva, že **technické parametre stanovené a požadované účastníkom konania** v rámci opisu predmetu zákazky, a to konkrétne na „Traktory“ a prídavné zariadenia „Snežná fréza predná na traktor“, „Samonakladací posypovač na traktor“ sú účastníkom konania **určené detailne a úzko definované**, čo spôsobuje, že takúto špecifikáciu spĺňa len výrobok od konkrétneho výrobcu, a to konkrétne:
- „Traktory“, ktoré spĺňa iba zariadenie od výrobcu VALTRA, konkrétne typ n 154 E;
 - „Snežná fréza predná na traktor“, ktoré spĺňa iba zariadenie od výrobcu EPOKE, konkrétne zariadenie 3330;
 - „Samonakladací posypovač na traktor“, ktoré spĺňa iba zariadenie od výrobcu EPOKE, konkrétne zariadenie TSL 16.
131. Z odborného stanoviska zároveň vyplýva, že **pri prieskume trhu bolo identifikovaných viacero výrobcov a typov** traktorov/snežnej prednej frézy na traktor/samonakladacieho posypovača na traktor, ktoré spĺňajú účel použitia a funkčnosť, avšak **nespĺňajú niektorý z parametrov s malou odchýlkou** (body 113 až 115 rozhodnutia č. 13550-6000/2023-12 zo dňa 08. 07. 2025).
132. Úvodom právneho posúdenia k porušeniu č. 2 s poukazom na znenie ustanovenia § 42 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní, ako aj v nadväznosti na dodržanie § 10 ods. 2 tohto zákona, druhostupňový správny orgán uvádza, že stanovenie parametrov predmetu zákazky patrí do kompetencie verejného obstarávateľa, avšak aj v tejto oblasti zákon o verejnom obstarávaní stanovuje pravidlá a zásady, ktoré musí verejný obstarávateľ v zmysle tohto zákona dodržiavať.
133. V zmysle § 42 zákona o verejnom obstarávaní je totiž potrebné vypracovať opis predmetu zákazky tak, že je vymedzený jednoznačne, zrozumiteľne, úplne a nestranne, pričom požiadavky majú byť určené tak, aby zabezpečili rovnaký prístup pre všetkých uchádzačov/záujemcov, a aby bola zabezpečená riadna hospodárska súťaž.
134. Účastník konania ako verejný obstarávateľ je teda za účelom naplnenia § 42 ods. 1 zákona o verejnom obstarávaní povinný vymedziť predmet zákazky všeobecne a nestranne tak, aby bolo možné predložiť také ponuky, ktoré by odzrkadľovali rozmanitosť možných technických riešení. Verejný obstarávateľ má však povinnosť opísať predmet zákazky takým spôsobom, aby neznevýhodňoval konkrétne výrobky alebo výrobcov, resp. aby nediskriminoval hospodárske subjekty, ktoré sú schopné zabezpečiť cieľ daného obstarávania a zároveň, aby vytvoril predpoklady na účasť vo verejnom obstarávaní čo najširšiemu okruhu záujemcov

alebo uchádzačov, a tým umožnil v rámci postupu zadávania zákazky uskutočnenie riadnej hospodárskej súťaže. Technické špecifikácie by teda mali zabezpečiť záujemcom rovnaký prístup k zákazke a nemali by mať za následok vytvorenie neoprávnených prekážok, ktorými by sa obmedzila hospodárska súťaž.

135. V nadväznosti na uvedené vychádzajúc zo záverov odborného stanoviska č. 9/2024 má druhostupňový správny orgán za preukázané, že **účastník konania pri stanovení opisu predmetu zákazky, konkrétne pri traktoroch, snežných frézach predných na traktor a samonakladacích posypovačoch na traktor, postupoval v rozpore s § 42 ods. 1 písm. b) zákona o verejnom obstarávaní tým, že vo vzťahu k týmto tovarom v súťažných podkladoch uviedol nie nestranný opis predmetu zákazky.**
136. Druhostupňový správny orgán má ďalej za to, že účastník konania stanovil také technické požiadavky, v dôsledku ktorých **vylúčil možnosť zúčastniť sa predmetného zadávania zákazky takým potenciálnym uchádzačom, ktorí boli spôsobilí poskytnúť požadovaný tovar účastníkom konania, avšak od iných výrobcov, pričom týmto tovarom by dosiahli sledovaný účel účastníka konania, a to aj napriek odchylným parametrom požadovaných účastníkom konania v predmetnom opise predmetu zákazky.**
137. V tejto súvislosti druhostupňový správny orgán zdôrazňuje, že **opis predmetu zákazky musí umožňovať zapojiť sa do daného procesu zadávania zákazky čo najširšiemu počtu uchádzačov, čo predpokladá dostatočne, úplne, všeobecne a nestranne definovaný opis predmetu zákazky.** Druhostupňový správny orgán v tejto súvislosti uvádza, že **povinnosť vymedzenia dostatočného a úplného opisu predmetu zákazky, ktorý má obsahovať uvedenie všetkých podstatných technických parametrov, požiadaviek vyžadovaných verejných obstarávateľom na predmet zákazky, ktorej sa dovoľáva aj účastník konania v podanom rozklade, neznamená stanovenie príliš konkrétnych, špecifických požiadaviek odkazujúcich len na jeden konkrétny výrok konkrétneho výrobcu, ktorý ich dokáže splniť.** Vychádzajúc z uvedeného má druhostupňový správny orgán za preukázané, že konanie účastníka konania je preto zároveň **v rozpore aj s princípmi verejného obstarávania upravenými v § 10 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, in concreto princípom transparentnosti, rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie hospodárskych subjektov.**
138. V nadväznosti na uvedené druhostupňový správny orgán, obdobne ako v súvislosti s porušením č. 1, uvádza, že predmetné porušenie zákona o verejnom obstarávaní predstavuje porušenie **princípu transparentnosti, ktorý vyžaduje zabezpečenie pre každého potenciálneho uchádzača adekvátneho stupňa zverejnenia a dostatočných a úplných informácií týkajúcich sa opisu predmetu zákazky umožňujúcich prístupenie trhu pre hospodársku súťaž.**
139. K **princípu rovnakého zaobchádzania** druhostupňový správny orgán uvádza, že princíp rovnakého zaobchádzania **zahŕňa požiadavku, aby každý záujemca, resp. uchádzač pri dodržaní požadovaného účelu predmetu zákazky mal pri vypracovaní svojej ponuky rovnaké možnosti.** Uvedené nie je možné dosiahnuť v prípade, keď predmet zákazky nie je vymedzený nestranne, teda, ak technické požiadavky opisu predmetu zákazky odkazujú na konkrétny výrobok alebo na výrobok od konkrétneho výrobcu. K **princípu nediskriminácie** hospodárskych subjektov druhostupňový správny orgán uvádza, že diskrimináciou nemožno rozumieť len zjavný rozdielny prístup k jednému uchádzačovi oproti prístupu k celku, ale aj prvok tzv. skrytej diskriminácie (porovnaj rozsudok Súdneho dvora EÚ, vec C-234/03 Contse SA). Skrytú diskrimináciu pri zadávaní zákaziek treba vidieť aj **v takom postupe, pri ktorom verejný obstarávateľ nevymedzí predmet zákazky nestranne, teda nezabezpečí rovnaký prístup pre všetkých uchádzačov/záujemcov.** Verejným obstarávateľom zadané špecifikácie musia zohľadňovať všetky okolnosti, ktoré budú dôležité na plnenie zmluvy a na vypracovanie ponuky na predmet zákazky. Požiadavky na predmet zákazky sa preto musia uplatňovať

nediskriminačným spôsobom, musia byť opísané jednoznačne, úplne, a teda byť v súlade s princípom transparentnosti, musia byť odôvodnené, musia zabezpečovať realizáciu sledovaného cieľa a nesmú ísť nad rámec toho, čo si verejný obstarávateľ stanovil. Spôsob opisu predmetu zákazky nesmie diskriminovať hospodárske subjekty, ktoré sú schopné ponúknuť predmet zákazky spĺňajúci požadovaný účel použitia a zároveň musí vytvoriť predpoklady na účasť vo verejnom obstarávaní dostatočného počtu uchádzačov na uskutočnenie riadnej hospodárskej súťaže. Druhostupňový správny orgán poukazuje na to, že za skrytú diskrimináciu pri zadávaní zákaziek treba považovať **aj taký postup verejného obstarávateľa, keď nevymedzí predmet zákazky nestranne, nezabezpečí, aby mal každý hospodársky subjekt rovnaké možnosti vo verejnom obstarávaní**, čím v konečnom dôsledku neumožní zdravú hospodársku súťaž.

140. Druhostupňový správny orgán poukazujúc na vyššie uvedené princípy verejného obstarávania konštatuje, že tým, že technická špecifikácia kopírovala alebo sa neprimerane približovala unikátnym vlastnostiam konkrétnych modelov, **účastník konania vytvoril neodôvodnenú konkurenčnú výhodu pre dodávateľov týchto značiek**. Účastník konania stanovil kombináciu technických parametrov (napr. rozmery, výkon, špecifické vlastnosti kabíny a hydrauliky), ktorú podľa zistení úradu (podložených odborným stanoviskom) kumulatívne spĺňali v čase vyhlásenia zákazky výlučne zariadenia od konkrétnych výrobcov (bod 130 tohto rozhodnutia), na základe čoho účastník konania **vylúčil predloženie zariadení od iných výrobcov, ktoré by taktiež dokázali naplniť účel tohto verejného obstarávania**, ako vyplýva z odborného stanoviska. Na základe uvedeného tak druhostupňový správny orgán má za to, že účastník konania vytvoril zjavne neodôvodnene nie nestranný opis predmetu zákazky v prípade týchto zariadení.
141. K argumentácii účastníka konania v rozklade, že úrad nezohľadnil v napadnutom rozhodnutí, že v prípade tejto zákazky ide o súťaž nie medzi výrobcami dotknutých zariadení, ale medzi prenajímateľmi – leasingovými spoločnosťami, druhostupňový správny orgán v zhode s prvostupňovým správnym orgánom uvádza, že predmetné zistenie sa viaže k opisu predmetu zákazky vo vzťahu k vyžadovanej technickej špecifikácii tovaru, a preto je bezpredmetné či predmetom plnenia je len dodanie takého tovaru (teda bude výlučne len sám osebe predmetom poskytnutého plnenia) alebo sa len prostredníctvom tohto tovaru bude poskytovať služba alebo či ide o tovar, ktorý je výlučne len v nájme bez vyžadovania ďalších služieb alebo skutočností.
142. Druhostupňový správny orgán uvádza, že rozhodujúca je skutočnosť opisu konkrétneho tovaru, ktorý tvorí súčasť a nevyhnutnú zložku samotného poskytnutia plnenia, pričom uvedené platí bez ohľadu na skutočnosť, či predmetom plnenia je dodanie tovaru alebo poskytnutie služby prostredníctvom týchto tovarov.
143. Ďalej k tvrdeniu účastníka konania v rozklade, že pokiaľ je zabezpečený okruh súťažiteľov, ktorí voči sebe súťažia o dodanie hoci konkrétneho produktu, tak je zabezpečená hospodárska súťaž a nie je prekážkou, že opis predmetu hypoteticky smeruje ku konkrétnemu produktu a v tejto súvislosti poukazovaním účastníka konania na prípady obstarávania rôznych licencií Microsoft, druhostupňový správny orgán v zhode s prvostupňovým správnym orgánom uvádza, že uvedená analógia je skutkovo a právne nesprávna. V prípadoch softvérových licencií je špecifikácia konkrétneho výrobcu často odôvodnená nevyhnutnou technickou kompatibilitou a previazanosťou s existujúcou infraštruktúrou verejného obstarávateľa/obstarávateľa, čo v zmysle zákona legitimizuje požiadavku na konkrétny produkt. V takom prípade je súťaž medzi distribútormi (resellermi) jediným možným a dostatočným spôsobom zabezpečenia hospodárskej súťaže.

144. Druhostupňový správny orgán však poukazuje na to, že v **posudzovanom prípade**, ktorého predmetom je obstarávanie prenájmu traktorov a súvisiaceho príslušenstva, **účastník konania** v procese verejného obstarávania ani v konaní o preskúmaní úkonov kontrolovaného ani v správnom konaní a ani v podanom rozklade **hodnoverne nepreukázal, prečo sú práve ním stanovené špecifické parametre** (do detailov kopírujúce konkrétny produkt) nevyhnutné **pre plnenie funkcie predmetu zákazky**. Účastník konania zároveň nepreukázal **opodstatnenosť a nevyhnutnosť špecifikácie takýchto parametrov odkazujúcich na konkrétneho výrobcu** z dôvodu nevyhnutnej technickej kompatibility a previazanosti s existujúcou infraštruktúrou účastníka konania.
145. Druhostupňový správny orgán na základe uvedeného uvádza, že **účastník konania teda nebol oprávnený stanoviť predmetné technické parametre predmetu zákazky spôsobom odkazujúcim na konkrétny produkt konkrétneho výrobcu**. Druhostupňový správny orgán v tejto súvislosti poukazuje na § 42 ods. 3 zákona o verejnom obstarávaní, podľa ktorého *„Technické požiadavky sa nesmú odvolávať na konkrétneho výrobcu, výrobný postup, obchodné označenie, patent, typ, oblasť alebo miesto pôvodu alebo výroby, ak by tým dochádzalo k znevýhodneniu alebo k vylúčeniu určitých záujemcov alebo tovarov, ak si to nevyžaduje predmet zákazky. Takýto odkaz možno použiť len vtedy, ak nemožno opísať predmet zákazky podľa odseku 2 dostatočne presne a zrozumiteľne, a takýto odkaz musí byť doplnený slovami „alebo ekvivalentný“.* Druhostupňový správny orgán na základe uvedeného uvádza, že účastník konania nebol oprávnený použiť odkaz na konkrétneho výrobcu pri definovaní opisu predmetu zákazky pri daných zariadeniach, nakoľko **nepreukázal, že si to vyžadoval predmet tejto zákazky a že nemohol opísať predmet tejto zákazky dostatočne presne a zrozumiteľne na základe výkonnostných a funkčných požiadaviek, odkazom na technické normy, príp. ich kombináciou podľa § 42 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní**. Práve naopak, druhostupňový správny orgán má za to, že v prípade tohto verejného obstarávania ide o tovary bežne dostupné na trhu, pri ktorých existuje viacero porovnateľných riešení schopných naplniť sledovaný účel a požiadavky účastníka konania, takže odkaz na konkrétneho výrobcu zjavne nebol opodstatnený, resp. účastníkom konania nebol preukázaný ako opodstatnený. Na základe uvedeného druhostupňový správny orgán neposúdil ako dostatočné ani tvrdenie účastníka konania, že súťaž bola v predmetnom prípade zabezpečená medzi prenajímateľmi – leasingovými spoločnosťami dodávajúcimi konkrétny produkt konkrétneho výrobcu. **V prípade správne definovaného opisu predmetu zákazky neodkazujúceho na konkrétneho výrobcu mohla byť nepochybne zabezpečená širšia hospodárska súťaž** medzi viacerými prenajímateľmi – leasingovými spoločnosťami schopnými zabezpečiť rôzne, viaceré produkty.
146. Vychádzajúc z vyššie uvedeného druhostupňový správny orgán uvádza, že sa preto nemožno stotožniť s tvrdením účastníka konania v rozklade, že posúdenie úradu v tejto veci je v rozpore s rozhodovacou praxou a v tejto súvislosti zároveň dodáva, že uvedený záver predstavuje aplikáciu zásady zákazu diskriminácie a povinnosti zabezpečiť hospodársku súťaž v podmienkach trhu s bežne dostupnými a vzájomne zastupiteľnými tovarmi.
147. Ďalej v súvislosti s tvrdením účastníka konania v rozklade, že prvostupňový správny orgán vôbec nevysvetlil, prečo práve „malé odchýlky“ mali mať zásadný diskriminačný význam a prečo by účastník konania nebol oprávnený požadovať konkrétne technické parametre zodpovedajúce jeho prevádzkovým potrebám, pričom v napadnutom rozhodnutí absentuje akákoľvek analýza toho, ktoré konkrétne parametre mali byť údajne neodôvodnené, prečo boli neprimerané vzhľadom na predmet zákazky a akým spôsobom mali reálne deformovať hospodársku súťaž, druhostupňový správny orgán uvádza, že v prípade vzniku pochybnosti o dôvodoch potreby presne stanovených špecifických technických parametroch, **je to práve verejný obstarávateľ, ktorý musí byť schopný objektívne a presvedčivo odôvodniť, prečo**

je splnenie práve takto vymedzených technických parametrov nevyhnutné. Druhostupňový správny orgán v tejto súvislosti dodáva, že pri požiadavkách, ktoré svojou konkrétnosťou zužujú okruh potenciálnych uchádzačov, musí byť z dokumentácie verejného obstarávania zrejmé, aký legitímny cieľ sledujú, aká je ich väzba na predmet zákazky a prečo tento cieľ nemožno dosiahnuť menej obmedzujúcim spôsobom. Na základe uvedeného má druhostupňový správny orgán za to, že **dôkazné bremeno preukázania opodstatnenosti a nevyhnutnosti konkrétnych technických parametrov je na verejnom obstarávateľovi, pričom v žiadnom prípade ho nie je možné prenášať na úrad** tvrdením, že úrad nepreukázal, ktoré konkrétne parametre mali byť údajne neodôvodnené, prečo boli neprimerané vzhľadom na predmet zákazky a akým spôsobom mali reálne deformovať hospodársku súťaž. Je to práve verejný obstarávateľ, ktorý je povinný preukázať a zdôvodniť opodstatnenosť svojich požiadaviek a ich primeranosť k predmetu zákazky a možnostiam trhu v prípade, ak sú sporné. Druhostupňový správny orgán pritom uvádza, že všeobecné tvrdenia účastníka konania, že jednotlivé parametre mali racionálne technické a prevádzkové opodstatnenie, nakoľko vychádzali z jeho potrieb alebo že obstarával funkčne previazaný súbor mechanizmov určených na zabezpečenie zimnej a cestnej údržby v konkrétnych geografických, klimatických a prevádzkových podmienkach Košického samosprávneho kraja, na základe čoho požaduje kompatibilitu zariadení, určitý výkonový štandard, technickú spoľahlivosť a prevádzkovú unifikáciu techniky, považuje za príliš všeobecné, nepreukazujúce reálne opodstatnenosť, nevyhnutnosť a primeranosť tak detailne stanovených technických požiadaviek na predmet zákazky.

148. K námietkam účastníka konania smerujúcim voči odbornému stanovisku č. 9/2024 a spôsobu zistenia skutkového stavu druhostupňový správny orgán v zhode s prvostupňovým správnym orgánom uvádza, že ich považuje za nedôvodné a účelové, pričom v zhode s prvostupňovým správnym orgánom zdôrazňuje, že podstatou verejného obstarávania tovarov je vytvorenie súťaže medzi existujúcimi a štandardne dostupnými technickými riešeniami. **Pokiaľ by hospodárske subjekty museli na splnenie požiadaviek verejného obstarávateľa realizovať individuálne konštrukčné úpravy svojich výrobkov, zatiaľ čo konkrétny výrobca by tieto požiadavky spĺňal už v rámci sériovej produkcie, išlo by o typický prejav skrytej diskriminácie.** Takýto postup by totiž ostatným uchádzačom spôsoboval neprimerané dodatočné náklady, ako aj časové nároky, čím by dochádzalo k ich znevýhodneniu v hospodárskej súťaži. Skutočnosť, že východiskom pre vypracovanie predmetného odborného stanoviska boli oficiálne a verejne dostupné technické špecifikácie, najmä z katalógových podkladov a internetových prezentácií výrobcov, preto druhostupňový správny orgán považuje za správny postup a z vyššie uvedených dôvodov sa nestotožňuje s tvrdením účastníka konania, že prieskum trhu zo strany znalkyne mal zahŕňať aj dopytovanie výrobcov a dodávateľov na možnosť individuálnej výroby produktov. Vo vzťahu k tvrdeniam účastníka konania, že úrad nepreskúmal všetky dostupné technické riešenia v čase vyhlásenia zákazky, ale vychádzal z odborného stanoviska vypracovaného s dvojročným odstupom, druhostupňový správny orgán uvádza, že **je to práve verejný obstarávateľ, ktorý je povinný pri vyhlasovaní konkrétneho predmetu zákazky preskúmať opodstatnenosť a primeranosť svojich požiadaviek nielen k predmetu zákazky, ale aj k možnostiam trhu, na základe čoho v prípade jeho nesúhlasu so závermi odborného stanoviska bol to on, kto ich mal vyvrátiť a hodnoverne preukázať, že v čase vyhlásenia daného verejného obstarávania existovali na trhu viacerí výrobcovia schopní dodať požadované mechanizmy.** Uvedené však účastník konania nepreukázal, pričom nemôže následne svoju zodpovednosť prenášať na úrad.
149. Vo vzťahu k tvrdeniam účastníka konania v rozklade, že prvostupňový správny orgán nepreukázal existenciu jediného hospodárskeho subjektu, ktorý by namietal technickú špecifikáciu ako diskriminačnú alebo ktorý by tvrdil, že mu predmetné požiadavky objektívne

znemožnili účasť vo verejnom obstarávaní, druhostupňový správny orgán poukazuje na svoju argumentáciu uvedenú v bodoch 119 až 121 tohto rozhodnutia v súvislosti s porušením č. 1, pričom opakovane zdôrazňuje, že využitie inštitútu vysvetlenia alebo uplatnenie revízných postupov je len zákonnou možnosťou a nie povinnosťou záujemcu, resp. uchádzača, neuplatnenie predmetných inštitútov automaticky nezakladá súladnosť postupu verejného obstarávateľa so zákonom o verejnom obstarávaní.

150. Ďalej v súvislosti s argumentáciou účastníka konania, že prvostupňový správny orgán úplne opomenul skutočnosť, že účastník konania v súťažných podkladoch výslovne uviedol **možnosť predloženia ekvivalentného riešenia**, druhostupňový správny orgán uvádza, že v posudzovanom prípade účastník konania opísal predmet zákazky prostredníctvom súboru technických požiadaviek, ktorých kombinácia, vychádzajúc zo záverov odborného stanoviska č. 9/2024, viedla k výsledku, že požadované vlastnosti v ich súhrne zodpovedajú konkrétnemu výrobku konkrétnemu výrobcu. V tejto súvislosti druhostupňový správny orgán poukazuje na to, že **účastník konania v súťažných podkladoch nestanovil žiadne objektívne kritériá alebo prípustné odchýlky, na základe ktorých by bolo možné posúdiť, aké alternatívne riešenie možno považovať za ekvivalentné**, a teda nie je dostatočne určiteľné, aká odchýlka od parametrov referenčného výrobku je ešte prípustná, prípadne ktoré technické parametre musia byť zachované bez odchýlky. V nadväznosti na uvedené druhostupňový správny orgán uvádza, že takéto nastavenie možnosti predloženia ekvivalentného riešenia vytvára stav, v ktorom je možnosť predloženia ekvivalentu iba deklarovaná, avšak nie je dostatočne zabezpečená jej reálna realizovateľnosť, a to z dôvodu, že hospodársky subjekt pri príprave ponuky nemá objektívnu možnosť vopred určiť, či ním navrhované výrobky, v tomto prípade traktor a prídavné zariadenia (snežná fréza a samonakladací posypovač) budú verejným obstarávateľom za ekvivalent uznané. Na základe uvedeného má druhostupňový správny orgán za to, že v tomto prípade **samotné deklaratórne pripustenie ekvivalentu nemožno považovať za dostatočný prostriedok na odstránenie diskriminačného charakteru opisu predmetu zákazky, pokiaľ účastník konania súčasne neurčil dostatočne jasné, objektívne a vopred poznateľné kritériá, podľa ktorých bude ekvivalentnosť ponúkaných riešení posudzovaná**.
151. V nadväznosti na uvedené druhostupňový správny orgán navyše dodáva, že neurčenie kritérií ekvivalentnosti zároveň prenáša podstatnú časť rozhodovania o prípustnosti alternatívneho riešenia až do fázy posudzovania konkrétnej ponuky, pričom verejnému obstarávateľovi tak vzniká **priestor na subjektívne posúdenie, či určitý výrobok alebo riešenie ešte považuje za ekvivalentné, alebo už nie**. Druhostupňový správny orgán poukazuje na to, že takýto mechanizmus je problematický z hľadiska princípu transparentnosti, keďže hospodárske subjekty nemajú v čase prípravy ponuky k dispozícii dostatočne určité a vopred poznateľné pravidlá, podľa ktorých bude ich ponuka posudzovaná.
152. V súvislosti s vyššie uvedeným druhostupňový správny orgán dáva do pozornosti rozhodnutie Rady úradu č. [14726-9000/2019](#) zo dňa 09. 12. 2019, bod 94, v ktorom Rada úradu konštatovala, cit.: „*V druhom rade je podľa rady nevyhnutné posúdiť vhodnosť spôsobu stanovenia ekvivalentu zo strany kontrolovaného, teda skutočnosť, či kontrolovaným zadefinovaný ekvivalent možno považovať za súladný s princípmi verejného obstarávania a samotným účelom inštitútu ekvivalentu. Rada v tejto súvislosti uvádza, že hoci kontrolovaný v súťažných podkladoch upravil možnosť predložiť ekvivalent, urobil tak bez bližšieho popísania akceptovateľných odchýlok v hodnotách jednotlivých parametrov. Potenciálny uchádzač tak nebol schopný posúdiť, či bude kontrolovaný jeho ponuku akceptovať v prípade, ak bude mať ním ponúkaný produkt iné parametre ako tie, ktoré kontrolovaný presne zadefinoval v opise predmetu zákazky, resp. pri ktorých parametroch a o koľko sa môže svojou ponukou od týchto parametrov odchýliť tak, aby boli pre kontrolovaného stále akceptovateľné.*“

153. Druhostupňový správny orgán súčasne dáva do pozornosti aj metodické usmernenie úradu č. [12475-5000/2019](#) zo dňa 22. 11. 2019, podľa ktorého v súvislosti s možnosťou pripustenia ekvivalentného predmetu zákazky (napr. výrobu) je v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou úradu, ako aj súdov dôvodné, aby takáto prípustnosť nebola výlučne formálna a aby verejný obstarávateľ bol schopný popísať, čo bude za ekvivalent požadovať a čo naopak nie.
154. Okrem uvedeného druhostupňový správny orgán poukazuje na to, že **neboli naplnené ani zákonné predpoklady stanovené v § 42 ods. 3 zákona o verejnom obstarávaní na to, aby bolo pripustenie možnosti ekvivalentného riešenia umožnené**. Z predmetného ustanovenia vyplýva, že takéto stanovenie možnosti predloženia ekvivalentného riešenia je možné **len v prípade takého opisu predmetu zákazky, ktorý opodstatnene odkazuje na konkrétneho výrobcu, čo však v predmetnom prípade nebolo splnené**, ako už bolo uvedené.
155. Druhostupňový správny orgán ďalej k tvrdeniu účastníka konania v rozklade, že prvostupňový správny orgán namiesto posúdenia objektívnej odôvodnenosti jednotlivých technických parametrov postavil svoje závery prakticky výlučne na abstraktnej úvahe, že určité kombinácie technických požiadaviek mohli byť bližšie niektorým výrobcom než iným, pričom takýto záver sám osebe nepostačuje na konštatovanie porušenia zákona, druhostupňový správny orgán uvádza, že v posudzovanom prípade ide o tovary bežne dostupné na trhu, pri ktorých existuje viacero porovnateľných riešení schopných naplniť sledovaný účel a požiadavky účastníka konania, pričom práve účastník konania v procese verejného obstarávania ani v konaní o preskúmaní úkonov ani v správnom konaní a ani v podanom rozklade hodnoverne nepreukázal, prečo sú práve ním stanovené špecifické parametre nevyhnutné pre plnenie funkcie predmetu zákazky.
156. V súvislosti a argumentáciou účastníka konania vo vzťahu k dokumentácii predloženej účastníkom konania v správnom konaní, z ktorej podľa účastníka konania vyplýva, že viacerí výrobcovia a dodávatelia pôsobiaci na relevantnom trhu potvrdili schopnosť zabezpečiť dodanie zariadení zodpovedajúcich požadovanému účelu obstarávania, druhostupňový správny orgán uvádza, že k predmetnému sa prvostupňový správny orgán vyjadril v bode 123 a v bode 124 napadnutého rozhodnutia, a teda druhostupňový správny orgán odkazujúc na predmetné body v zhode s prvostupňovým správnym orgánom má za to, že uvedené e-mailové komunikácie účastníka konania s oslovenými subjektmi nevyvrátili tvrdenie prvostupňového správneho orgánu, že účastník konania stanovil takú technickú špecifikáciu predmetu zákazky, ktorú spĺňa len výrobok od konkrétneho výrobcu. Druhostupňový správny orgán v tejto súvislosti poukazuje na to, že sám účastník konania v rozklade netvrdí, že predložená komunikácia potvrdzuje existenciu viacerých výrobcov schopných dodať predmet zákazky presne podľa zadaných technických požiadaviek, ale tvrdí, že predložená komunikácia preukazuje existenciu viacerých výrobcov schopných dodať výrobky spĺňajúce účel predmetného verejného obstarávania, čo sú odlišné skutočnosti.
157. Druhostupňový správny orgán po preskúmaní skutkového stavu v danej veci dospel k rovnakému záveru ako prvostupňový správny orgán, a to, že **účastník konania postupoval v rozpore s § 10 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní, a to s princípom transparentnosti, princípom rovnakého zaobchádzania a nediskriminácie hospodárskych subjektov**, a zároveň **postupoval v rozpore s § 42 ods. 1 písm. b) zákona o verejnom obstarávaní**, keďže v bode 2.4 Traktory – 29 ks a v časti bodu 2.4 Prídavné zariadenia k traktorom prílohy č. B.1 súťažných podkladov – „Špecifikácia predmetu zákazky“ neopísal predmet zákazky dostatočne nestranne a neurčil technické požiadavky na zariadenie „Traktory“ a prídavné zariadenia „Snežná fréza predná na traktor“ a „Samonakladací posypovač na traktor“ tak, aby bol zabezpečený rovnaký prístup pre všetkých uchádzačov alebo záujemcov a zabezpečená čestná hospodárska súťaž, pričom takto zadefinovanou špecifikáciou uvedených zariadení

zvýhodnil konkrétne zariadenia od konkrétnych výrobcov oproti iným zariadeniam na trhu, ktoré by tiež mohli byť vyhovujúce z hľadiska dosiahnutia obstarávaného cieľa, keďže sa predmetného verejného obstarávania nemohli zúčastniť záujemcovia, resp. uchádzači, ktorí vedeli ponúknuť zariadenia od iných výrobcov spĺňajúce požadovaný cieľ obstarávania, pričom tieto **porušenia mohli mať vplyv na výsledok verejného obstarávania**.

158. Na základe uvedeného má druhostupňový správny za preukázané, že účastník konania svojím konaním **naplnil znaky skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 182 ods. 2 písm. q)** zákona o verejnom obstarávaní.
159. V závere právneho posúdenia druhostupňový správny orgán s ohľadom na rozsah čiastkových argumentov účastníka konania v podanom rozklade pre vylúčenie pochybností zdôrazňuje, že v súlade so zásadou primeranosti rozsahu odôvodnenia a ustálenou judikatúrou slovenských súdov nie je povinný reagovať na každé jednotlivé tvrdenie účastníka konania, ale len na tie, ktoré sú pre posúdenie veci relevantné a spôsobilé ovplyvniť právny záver. Ako uviedol Najvyšší správny súd SR (sp. zn. 4Sfk/49/2022), aj implicitné vysporiadanie s argumentmi účastníka – prostredníctvom prezentácie odlišného právneho názoru – postačuje, pokiaľ je rozhodnutie ako celok preskúmateľné a logicky odôvodnené.

K sankcii

160. V nadväznosti na konštatované porušenie zákona o verejnom obstarávaní v bode 125 a 157 tohto rozhodnutia má druhostupňový správny orgán za to, že účastník konania svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 182 ods. 2 písm. q) zákona o verejnom obstarávaní.
161. V súvislosti s výškou pokuty ukladanej za vyššie uvedený správny delikt druhostupňový správny orgán uvádza, že je v diskrečnej právomoci správneho orgánu určiť výšku pokuty v rámci zákonom stanoveného rozpätia od 500 eur do 30 000 eur, a to s prihliadnutím na povahu, závažnosť, spôsob a následky porušenia povinností. Z hľadiska požiadavky primeranosti ukladanej sankcie zohráva významnú úlohu jej **prísna individualizácia**, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Pri posudzovaní povahy, závažnosti, spôsobu a následkov porušenia predsedu úradu pri určení výšky pokuty vzal do úvahy **existujúce príťažujúce i poľahčujúce okolnosti**.
162. Prvostupňový správny orgán v rozhodnutí zohľadnil intenzitu porušenia zákona a skutočnosť, že identifikované porušenie zákona o verejnom obstarávaní mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania, ďalej status účastníka konania, jeho hospodársku situáciu, typ zákazky z hľadiska finančných limitov, okolnosť, že účastník konania sa dopustil správneho deliktu, ktorý bol spáchaný dvomi samostatnými konaniami, ktoré sa premietli do dvoch porušení zákona o verejnom obstarávaní, ako aj skutočnosť, že uvedeného porušenia zákona o verejnom obstarávaní sa účastník konania dopustil prvýkrát.
163. Nad rámec okolností identifikovaných v napadnutom rozhodnutí, ktoré je potrebné zohľadniť pri výške ukladanej pokuty, druhostupňový správny orgán ako **ďalšiu poľahčujúcu okolnosť** zohľadnil skutočnosť, že hoci obe zistené porušenia zákona o verejnom obstarávaní boli objektívne spôsobilé ovplyvniť výsledok verejného obstarávania, v priebehu verejného obstarávania neboli zo strany hospodárskych subjektov uplatnené žiadne žiadosti o vysvetlenie ani revízne postupy. Druhostupňový správny orgán poukazuje na to, že uvedené samé osebe nevylučuje protiprávnosť konania ani zodpovednosť účastníka konania za identifikovaný správny delikt, teda nevyužitie týchto prostriedkov zo strany hospodárskych subjektov nemá vplyv na posúdenie zákonnosti zmluvnej podmienky a opisu predmetu zákazky, ako už bolo uvedené, avšak môže indikovať nižšiu intenzitu zásahu do súťažného prostredia,

čo predstavuje okolnosť odôvodňujúcu zníženie výšky ukladanej pokuty v súlade so zásadou individualizácie správneho trestania a zásadou proporcionality.

164. Z uvedeného dôvodu druhostupňový správny orgán pristupuje **k zníženiu uloženej pokuty v prvej polovici zákonom ustanovenej sadzby, a to vo výške 9 500 eur**. Druhostupňový správny orgán má za to, že s ohľadom na okolnosti prípadu nie je dôvod predpokladať, že by pokuta vo výške 9 500 eur nemohla splniť svoj výchovný účel, ktorý má do budúcnosti motivovať účastníka konania ku konaniu v súlade so zákonom o verejnom obstarávaní.
165. Druhostupňový správny orgán na tomto mieste zároveň zdôrazňuje, že skutočnosť, že v tomto verejnom obstarávaní nebolo konanie účastníka konania spočívajúce v porušení č. 1 a porušení č. 2 namietané, neznižuje závažnosť identifikovaného správneho deliktu. V tejto súvislosti druhostupňový správny orgán poukazuje na to, že verejní obstarávatelia sa nemôžu spoliehať na to, že akékoľvek nejasnosti vo vzťahu k stanoveným požiadavkám, budú automaticky namietané zo strany hospodárskych subjektov, pričom ak namietané nie sú, tak ich možno považovať za súladné so zákonom o verejnom obstarávaní, ako aj s jeho princípmi. V tejto súvislosti druhostupňový správny orgán podporne poukazuje na rozsudok Správneho súdu v Bratislave sp. zn. BA-1S/163/2021, v ktorom sa uvádza, cit.: „**73 Pri vymedzení kvalifikačných kritérií musí verejný obstarávateľ dôsledne dbať na voľbu danej stratégie, nakoľko to môže výrazným spôsobom ovplyvniť okruh uchádzačov, medzi ponukami ktorých bude v záverečnej fáze verejného obstarávania vyberať. 74. Žalobca sa nemôže „spoliehať“ na to, že v prípade nejasností o ním stanovených požiadavkách na predmet zákazky môžu potenciálni uchádzači využiť inštitút žiadosti o nápravu alebo inštitút vysvetlenia informácií uvedených v Oznámení. V prvom rade je povinnosťou verejného obstarávateľa stanoviť podmienky účasti vo verejnej súťaži dostatočne jasne a zrozumiteľne tak, aby boli transparentné.**“
166. V intenciách vyššie uvedených skutkových okolností druhostupňový správny orgán potvrdzuje, že **účastník konania naplnil znaky skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 182 ods. 1 písm. q) zákona o verejnom obstarávaní**, pričom vzhľadom na existenciu poľahčujúcich okolností druhostupňový správny orgán rozhodol o znížení uloženej pokuty.
167. Vychádzajúc z uvedeného druhostupňový správny orgán identifikoval dôvod na zmenu napadnutého rozhodnutia, a to tak, že je potrebné zmeniť výrok napadnutého rozhodnutia čo do výšky uloženej sankcie účastníkovi konania, pričom druhostupňový správny orgán rozhodol o uložení pokuty v prvej polovici zákonom stanoveného sankčného rozpätia, a to vo výške 9 500 eur. Na základe uvedených skutočností druhostupňový správny orgán rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e :

Podľa § 61 ods. 2 správneho poriadku sa proti tomuto rozhodnutiu nemožno odvolať. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

(elektronický podpis)

JUDr. Peter Kubovič
predseda
Úradu pre verejné obstarávanie

Doručuje sa

doc. JUDr. Jozef Tekeli, PhD & Associates, s.r.o., Hlavná 25, 040 01 Košice, IČO: 52 651 258
– splnomocnený zástupca kontrolovaného

Správa ciest Košického samosprávneho kraja, Ostrovskeho 1, 040 01 Košice, IČO: 35 555 777
– účastník konania